

STORTINGET

Innst. 4 L

(2019–2020)

Innstilling fra finanskomiteen om skatter, avgifter og toll 2020 – lovsaker

Prop. 1 LS (2019–2020)

Innhold

Side

1.	Innledning	1
2.	Lovforslagene	1
3.	NRK-finansieringen	1
4.	Personskatt for øvrig	2
4.1	Reisefradraget	2
4.2	Opsjonsskatteordningen for små oppstartsselskap	2
4.3	Arbeidsgivers dekning av pendleres besøksreiser med fly innenfor EØS	3
4.4	Kildeskatt på pensjon, uføretrygd og andre uføreytelser	4
4.5	Underholdsbidrag mv.....	5
4.6	Aksjesparekonto.....	5
4.7	Forskuddssatser og takseringsforskriften.....	6
5.	Formuesskatt	6
5.1	Verdsettelse av nystiftede selskap	6
5.2	Verdsettelse av næringseiendom	7
6.	Eiendomsskatt ved kommunesammenslåing	7
7.	Skattefunn-ordningen	8
8.	Næringsbeskatning for øvrig	9
8.1	Rentebegrensningsreglene	9
8.2	Ny regnskapsstandard for noterte banker og finansforetak	10
8.3	Avskrivninger for frukt- og bærfelt.....	10
8.4	Jordbruksfradrag.....	10
9.	Avvikling av 350-kronersgrensen	11
10.	Overføring av skatteoppkrevingen fra kommunene til Skatteetaten	13
11.	Hjemmel for fastsettelse av forskrift om format for skattemeldinger	15
12.	Opprettinger og presiseringer av lovtekst mv.	15
13.	Forslag fra mindretall	15
14.	Komiteens tilråding	15

VEDLEGG Rettebrev fra Finansdepartementet v/statsråd Siv Jensen til Stortingets presidentskap, datert 31. oktober 2019

STORTINGET

Innst. 4 L

(2019–2020)

Innstilling til Stortinget
fra finanskomiteen

Prop. 1 LS (2019–2020)

Innstilling fra finanskomiteen om skatter, avgifter og toll 2020 – lovsaker

Til Stortinget

1. Innledning

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Fredric Holen Bjørdal, Svein Roald Hansen, Ingrid Heggø, Eigil Knutsen og Hadia Tajik, fra Høyre, Elin Rodum Agdestein, lederen Henrik Asheim, Mudassar Kapur, Vetle Wang Soleim og Aleksander Stokkebø, fra Fremskrittspartiet, Sivert Bjørnstad, Knut Magne Flølo og Bård Hoksrud, fra Senterpartiet, Sigbjørn Gjelsvik og Trygve Slagsvold Vedum, fra Sosialistisk Venstreparti, Kari Elisabeth Kaski, fra Venstre, Abid Q. Raja, fra Kristelig Folkeparti, Tore Storehaug, fra Miljøpartiet De Grønne, Une Bastholm, og fra Rødt, Bjørnar Moxnes, viser til at lovsaker fremmet i Prop. 1 LS (2019–2020) blir behandlet i denne innstillingen.

Komiteen presiserer at sammendragene i det følgende er begrenset til kortere oppsummeringer fra proposisjonen. For utfyllende saksomtaler, se Prop. 1 LS (2019–2020) – i det følgende omtalt som «proposisjonen».

Komiteen viser til brev fra finansministeren av 31. oktober 2019 om korrigering av feil/unøyaktigheter i proposisjonen. Brevet følger som vedlegg til denne innstillingen.

Komiteen viser for øvrig til merknadene nedenfor i denne innstillingen i tillegg til merknader inntatt i Innst. 3 S (2019–2020) og Innst. 2 S (2019–2020).

2. Lovforslagene

Sammendrag

Regjeringen har i proposisjonen fremmet lovendringsforslag som Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak til. De aktuelle lovene det er fremmet forslag om endringer i, er listet opp på side 245 i proposisjonen.

Komiteens merknader

Komiteen viser til merknader videre i denne innstillingen knyttet til de ulike forslagene til lovendringer som behandles i det følgende, og presiserer at det i denne innstillingen kun er lovendringsforslag som blir behandlet. Forslag til stortingsvedtak og omtalesaker blir behandlet i Innst. 3 S (2019–2020).

3. NRK-finansieringen

Sammendrag

Alle som har en fjernsynsmottaker i bruk, er pliktig til å betale kringkastingsavgift. Det er Stortinget som fastsetter avgiften, jf. kringkastingsloven § 6-4. For 2019 er kringkastingsavgiften 3 039 kroner, inkludert merverdiavgift.

Det er bred enighet om at dagens kringkastingsavgift ikke er tilpasset utviklingen i medievaner, og må erstattes av en annen finansieringsform. Regjeringen varslet i Meld. St. 17 (2018–2019) Mangfald og armlengds avstand at kringkastingsavgiften skal avvikles fra 1. januar 2020 og erstattes med finansiering over statsbudsjettet. I meldingen fremgår det at NRKs virksomhet i 2020 skal

finansieres ved at personfradraget reduseres tilsvarende NRKs anslåtte inntektsnivå i 2020 dersom kringkastingsavgiften skulle vært videreført, fratrukket reduserte kostnader ved at lisensinnkrevingen avvikles.

I Innst. 365 S (2018–2019) sluttet Stortingets familie- og kulturkomité seg til at kringkastingsavgiften avvikles fra 1. januar 2020, og at NRK i 2020 finansieres over statsbudsjettet ved å redusere personfradraget. Samtidig skal merverdiavgiftsloven endres slik at NRK fortsatt vil ha fradrag for inngående merverdiavgift.

Regjeringen foreslår å redusere personfradraget mindre enn det som er nødvendig for at omleggingen skal være provenynøytral, samtidig som skattefradraget for pensjonsinntekt økes for at det fortsatt ikke skal betales skatt av minste pensjonsnivå. Dette gir en samlet skattelettelse på 605 mill. kroner påløpt og 485 mill. kroner bokført sammenlignet med en provenynøytral omlegging. For at NRK fortsatt skal ha rett til fradrag for inngående merverdiavgift, foreslår regjeringen at det beregnes merverdiavgift på overføringen til NRK.

Mange vil med regjeringens forslag komme godt ut av omleggingen. Det gjelder spesielt husholdninger med én skattyter som betaler kringkastingsavgift i 2019. Minstepensjonister vil fortsatt ikke betale skatt etter omleggingen og får økt sin disponible inntekt tilsvarende kringkastingsavgiften. For de fleste husholdninger med to skattytere vil omleggingen gi om lag uendret disponibel inntekt.

Å finansiere NRK gjennom skattesystemet er enkelt, effektivt og fjerner behovet for en særskilt og kostnadskrevende innkrevingsordning for kringkastingsavgiften. Dermed kan NRKs lisenskontor i Mo i Rana avvikles. For å kompensere for bortfallet av arbeidsplasser ved lisenskontoret foreslår regjeringen å øke bevilningene til Nasjonalbibliotekets virksomhet i Mo i Rana. Det vises til omtale i Prop. 1 S (2019–2020) for Kulturdepartementet.

Det vises til forslag til endringer i skatteloven § 16-1 tredje ledd tredje punktum, merverdiavgiftsloven § 5-7 og kringkastingsloven § 6-4. Endringene i skatteloven foreslås å tre i kraft straks, med virkning fra og med inntektsåret 2020. Endringene i merverdiavgiftsloven og kringkastingsloven foreslås å tre i kraft 1. januar 2020.

Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag og viser til at forslag til Stortingets skattevedtak for inntektsåret 2020 §§ 6-3 og 6-5 behandles i Innst. 3 S (2019–2020) kap. 3.

4. Personskatt for øvrig

4.1 Reisefradraget

Sammendrag

Bunnbeløpet i reisefradraget foreslås økt med anslått prisvekst fra 22 700 kroner til 23 100 kroner, jf. forslag til endring av skatteloven § 6-44 første ledd annet punktum. Det foreslås at endringen trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2020.

Komiteens merknader

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Arbeiderpartiet og Senterpartiet, slutter seg til regjeringens lovforslag.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet viser til den gradvise nedjusteringen av pendlerfradraget med regjeringen, noe som gir økte kostnader ved å komme seg til og fra jobb. Disse medlemmer vil derfor øke pendlerfradraget ved å senke egenandelen til 17 000 kroner, som er 6 100 kroner lavere enn regjeringens forslag.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet viser til Senterpartiets alternative statsbudsjett der bunnbeløpet i reisefradraget reduseres til 15 000 kroner.

Disse medlemmer fremhever at Senterpartiet i sitt alternative budsjett gjør en rekke satsinger for pendlere og viser til eget budsjettokument for en oversikt over disse tiltakene. Disse medlemmer vil peke på viktigheten av at de som er villig til å ha lang reisevei for å bidra i arbeidslivet, bør premieres og ikke straffes.

4.2 Opsjonsskatteordningen for små oppstartsselskap

Sammendrag

Etter skatteloven § 5-14 gis det gunstig skattemessig behandling ved kjøp av aksjer til underkurs og tildeling av opsjoner i arbeidsforhold, det vil si aksjer eller opsjoner i det selskapet man arbeider i. I forbindelse med statsbudsjettet for 2018 vedtok Stortinget i tillegg en ny og særlig gunstig ordning for beskatning av opsjoner i arbeidsforhold for små oppstartsselskap. Under denne ordningen skal skattlegging av opsjonsfordelen først skje ved realisasjon av aksjene. Ordningen gjelder for selskap med inntil ti ansatte, omsetning og balansesum inntil 16 mill. kroner og som er seks år eller yngre. Ved innløsning av opsjonene beregnes den fordelten som den ansatte ville ha blitt lønnsbeskattet for på innløsningstidspunktet, altså differansen mellom aksjen(e)s markedsverdi og innløsningsprisen, fratrukket eventuell opsjonspremie betalt av den ansatte. Det beregnes også en opsjonsfordel for den ansatte. Opsjonsfordelen som kan gi utsatt skatt etter særreglene, er begrenset til

500 000 kroner i løpet av den enkeltes ansettelsesforhold i et selskap. Ordningen er begrenset til personer som ansettes etter 1. januar 2018.

Departementet foreslår at maksimalt antall ansatte i selskapene i opsjonsordningen for små oppstartsselskap økes fra 10 til 12, og at maksimal opsjonsfordel per ansatt økes fra 500 000 kroner til 1 mill. kroner.

I dag skal arbeidsgiver rapportere inn opsjonsfordelen som omfattes av særordningen til skattemyndighetene først når skatteplikten oppstår, som hovedregel ved arbeidstakers salg av aksjene som er kjøpt ved opsjonen. Opsjonsfordelen beskattes likevel senest når arbeidstakeren har eid aksjene i fem år regnet fra innløsningstidspunktet for opsjonen. Fra den ansatte får opsjonen til den løses inn i aksjer må det gå minst tre år og maksimalt ti år. Det innebærer at opsjonene vil bli rapportert inn tidligst tre år etter tildeling og senest femten år etter tildeling. Etter departementets syn er det uheldig at det ikke foreligger noen oversikt over bruken av ordningen, særlig når ordningen utvides til flere selskap og maksimal opsjonsfordel økes. Dette bidrar også til at det er stor usikkerhet om provenyvirkningene av ordningen.

Departementet vil sende på høring et forslag til en enkel rapporteringsplikt for bruken av ordningen. En slik rapportering bør blant annet omfatte informasjon om hvilke ansatte som er tildelt opsjoner. Det antas at en eventuell rapporteringsordning kan være klar i løpet av inntektsåret 2020, med sikte på at rapportering skal skje første gang i 2021. Dette vil gi en viss oversikt over bruken av ordningen, med begrensede administrative konsekvenser både for bedriftene og skattemyndighetene.

De foreslåtte endringene innebærer statsstøtte til de selskapene som omfattes av ordningen, jf. EØS-avtalen artikkel 61. Endringene krever derfor notifikasjon og godkjenning av EFTAs overvåkningsorgan (ESA) før de iverksettes.

Provenyvirkningene av forslaget vil fases inn over tid som følge av at ordningen er avgrenset til nyansatte etter 1. januar 2018. På svært usikkert grunnlag anslås provenytapet til 400 mill. kroner påløpt og 320 mill. kroner bokført i 2020. Fullt innfasert anslås provenyet redusert med om lag 800 mill. kroner per år. Anslagene bygger på at ordinær lønn reduseres når avlønningen i større grad skjer gjennom opsjonsavtaler. Det langsiktige provenytapet vil være mindre, anslagsvis 270 mill. kroner per år, fordi en andel av provenyet kommer tilbake etter hvert som aksjene som er kjøpt ved hjelp av opsjoner blir realisert og eventuell gevinst beskattes. Over tid kan også provenyet øke i den grad ordningen bidrar til at flere lønnsomme prosjekter blir gjennomført.

Departementet viser til forslag til endring i skatteloven § 5-14 fjerde ledd bokstav a. Øvrige endringer gjennomføres i forskrift.

Komiteens merknader

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmet fra Rødt, slutter seg til regjeringens lovforslag.

Komiteens flertall, medlemmene fra Høyre, Fremskrittspartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti, registrerer at regjeringen nok en gang forbedrer opsjonsbeskatningen, slik at flere bedrifter og ansatte kan benytte seg av ordningen. For gründerbedrifter er bruk av opsjoner et viktig verktøy for å tiltrekke seg de riktige og kompetente medarbeiderne, ofte i konkurranse med større etablerte selskaper. I en tid der norsk økonomi må omstilles og landet trenger flere bein å stå på, mener flertallet opsjonsbeskatning og andre treffsikre virkemidler for gründer- og vekst stadig blir viktigere.

Komiteens medlem fra Rødt viser til sitt alternative budsjett, hvor det foreslås å gå imot utvidelsen av opsjonskatteordningen for små oppstartsselskap.

4.3 Arbeidsgivers dekning av pendleres besöksreiser med fly innenfor EØS

Sammendrag

I forbindelse med Statsbudsjettet 2019 ble det innført en samlet, øvre beløpsgrense i reisefradraget på 97 000 kroner, jf. Prop. 1 LS (2018–2019) punkt 5.3. Beløpsgrensen i fradragsreglene begrenset også skattefritaket for arbeidsgivers dekning av pendleres besöksreiser til hjemmet på tilsvarende måte.

Arbeidsgivers dekning av pendleres utgifter til besöksreiser til hjemmet behandles etter den såkalte nettometoden, jf. skatteloven § 5-11 første ledd bokstav a. Nettometoden innebærer at arbeidsgiver skattefritt kan dekke pendleres utgifter til besöksreiser med samme beløp som pendleren selv ville hatt rett til fradrag for. Skattefritaket fremgår også av skattelovforskriften § 5-15-5 tolvte ledd. Bare dekning utover fradragsberettiget beløp regnes som skattepliktig arbeidsinntekt for arbeidstaker, og det skal svares arbeidsgiveravgift av beløpet.

Etter skatteloven § 6-44 gis det fradrag for skattyters utgifter til reiser mellom hjem og arbeidssted (arbeidsreiser) og for pendleres besöksreiser til hjemmet. Det gis bare fradrag for årlige reiseutgifter over et bunnbeløp på 22 700 kroner (2019-regler), og det gis ikke for beløp som overstiger grensen på 97 000 kroner. Reglene som ble innført fra 2019, innebærer at skatteplikt og plikt til å betale arbeidsgiveravgift utløses ved dekning utover beløpsgrensen på 97 000 kroner.

Dekning av arbeidsgiverbetalte utgifter innrapporteres av arbeidsgiver. Slik tredjepartsrapportering gjør kontrollmulighetene betydelig bedre enn ved egenrapportering.

Regjeringen mener det er behov for mer fleksibilitet for arbeidsgivere, og ønsker ikke å begrense arbeidsgivers skattefrie dekning av pendleres flyreiser innenfor EØS til 97 000 kroner i året. Det foreslås at utvidelsen i reglene gis virkning fra og med inneværende inntektsår.

Departementet foreslår på denne bakgrunn at den øvre beløpsgrensen på 97 000 kroner ikke skal gjelde ved arbeidsgivers dekning av dokumenterte utgifter til besøksreiser med rutegående fly innenfor EØS. Skattefritaket vil være begrenset til de tilfellene hvor pendleren får flybilletter av arbeidsgiver og der arbeidsgiver refunderer pendlerens utgifter til flybilletter mot dokumentasjon. Forslaget innebærer ulik regulering av tilfeller der pendleren selv betaler og krever fradrag for besøksreiser med fly, og tilfeller der arbeidsgiver er villig til å dekke pendlerens flybilletter.

For å gjøre reglene mer tilgjengelig for skattytere og arbeidsgivere, foreslås det samtidig at hovedreglene om arbeidsgivers dekning av pendlerutgifter (kost, losji og besøksreiser) tas ut av skattelovforskriften og samles på ett sted i skatteloven.

Det vises til forslag til endringer i skatteloven § 5-15 første ledd ny bokstav q. I tillegg gjøres det nødvendige endringer i skattelovforskriften.

Endringene vil gjøre det enklere for arbeidsgivere som dekker flybilletter for ansatte som pendler. Det skyldes at de ikke lenger må holde oversikt over arbeidstakers samlede reiseutgifter. I budsjettet for 2019 ble det ikke budsjettert med økte skatteinntekter av endringen i reglene for arbeidsgivers dekning av reiseutgifter. Dette tilsier at det heller ikke budsjetteres med provenyvirkningen av å reversere endringen. Det legges derfor til grunn at endringene i budsjettet for 2020 ikke har provenyvirkninger.

Departementet foreslår at endringene trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2019.

Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Senterpartiet påpeker at disse partier over tid har tatt til orde for endringer i regelverket for arbeidsgivers dekning av pendleres besøksreiser, og er tilfreds med at regjeringen nå har foreslått å endre reglene som ville slått dramatisk ut, blant annet for en del ansatte i Forsvaret. Samtidig viser disse medlemmer til at regjeringens forslag opprettholder en rekke andre innstramminger som rammer landets pendlere hardt. Disse medlemmer viser for øvrig til at Arbeiderpar-

tiets og Senterpartiets alternative budsjett har flere forslag om tiltak som vil styrke pendlernes vilkår.

4.4 Kildeskatt på pensjon, uføretrygd og andre uføreytelser

Sammendrag

Person som ikke er bosatt i Norge etter skatteloven § 2-1, plikter å betale kildeskatt på pensjon mv. fra Norge, jf. skatteloven § 2-3 fjerde ledd. Kildeskatten beregnes av brutto inntekt. Det vil si at det ikke gis rett til fradrag i inntekten. Det gis heller ingen rett til fradrag i fastsatt skatt. Nivået på kildeskattesatsen (15 pst.) er tilpasset at det ikke gis rett til fradrag.

Skattyter bosatt i annen EØS-stat kan likevel kreve fradrag etter samme regler som gjelder for bosatte i Norge, når hele eller tilnærmet hele skattyterens inntekt av arbeid, pensjon, uføreytelser eller virksomhet skattlegges her, jf. skatteloven § 6-71 første ledd. For at inntektskravet skal anses oppfylt, er det i forarbeidene lagt til grunn at minst 90 pst. av inntekten må skattlegges i Norge, jf. Ot.prp. nr. 1 (2005–2006) punkt 9.5.1.1. Regelen er begrunnet i at det er rimelig at EØS-borgere bosatt i annen EØS-stat, som har det vesentligste av sin inntekt fra Norge, likestilles med skattytere som er bosatt her (alminnelig skatteplikt).

Når vilkårene for fradrag etter skatteloven § 6-71 er oppfylt, gis det fullt personfradrag og minstefradrag, og det skal svares skatt til staten etter de ordinære skattesatsene.

EFTAs overvåkingsorgan (ESA) har i grunnlagt uttalelse 19. desember 2017 kommet til at reglene om beskatning av personer bosatt i annen EØS-stat som mottar pensjon fra Norge, i enkelte tilfeller er i strid med EØS-avtalens regler om fri bevegelighet for arbeidstakere. ESA legger til grunn at det må gjelde en videre fradragsrett hvis skattepliktig inntekt i bostedsstaten er for lav til at skattyter kan få utnyttet retten til personlige fradrag der. I det aktuelle tilfellet får skattyter heller ikke utnyttet slike fradrag i Norge fordi inntekten her er for lav, jf. skatteloven § 6-71.

På grunn av usikkerheten ved om reglene er i samsvar med forpliktelsene etter EØS-avtalen, foreslår departementet at visse skattytere kan kreve nedsettelse av kildeskatt fastsatt etter skatteloven § 2-3 fjerde ledd.

Regelen vil omfatte personer som er bosatt i annen EØS-stat, har opptjent rett til pensjon, uføretrygd eller andre uføreytelser fra Norge gjennom utøvelse av retten til fri bevegelighet for arbeidstakere etter EØS-avtalen og ikke får utnyttet retten til personlige fradrag i bostedsstaten. Med personlige fradrag menes i denne sammenheng fradragsregler eller tilsvarende skattefordeler som skal ivareta skattyterens skatteevne. Skattyter må dokumentere at vilkårene er oppfylt.

Regelen vil ikke omfatte personer som ikke har utnyttet retten til fri bevegelighet når pensjon mv. fra Nor-

ge er opptjent, og som for eksempel flytter til en annen EØS-stat som pensjonist. Denne gruppen skattytere vil for øvrig ofte oppfylle inntektskravet i skatteloven § 6-71, og kan kreve fradrag etter de alminnelige regler.

Flere skatteavtaler som Norge har inngått med andre EØS-stater, avskjærer Norges adgang til å legge kildeavgift på pensjon mv. Forslaget vil dermed ikke omfatte skattytere som er bosatt i disse EØS-statene. Dette gjelder per i dag skattytere bosatt i Irland, Spania, Kroatia, Estland, Latvia og Litauen.

Regelen innebærer at kildeavgift på pensjon, uføretrygd og andre uføreytelser kan kreves nedsatt. Skatten kan settes ned til skatten på slike ytelser beregnet etter satsene som gjelder for bosatte i Norge. I den alternative skatteberegningen gis det forholdsmessige fradrag etter skatteloven §§ 6-30 til 6-32 (minstefradrag) og § 15-4 første ledd (personfradrag). Fradragene beregnes etter forholdet mellom inntekt som er skattepliktig til Norge etter skatteloven § 2-3 fjerde ledd og skattyterens samlede inntekter i Norge og i utlandet (globalinntekt). Departementet legger til grunn at innslagspunktene for trinnskatten skal beregnes forholdsmessig på samme måte som fradragene. For pensjon gis det også fradrag etter skatteloven § 16-1.

Departementet viser til forslag til ny § 17-10 i skatteloven.

Endringene vil medføre at fastsettingen av skatt for de aktuelle skattyterne blir mer ressurskrevende enn tidligere. På svært usikkert grunnlag anslås forslaget å redusere provenyet med 3 mill. kroner påløpt i 2019, som i sin helhet bokføres i 2020.

Det foreslås at endringene trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2019.

Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet viser til at dette er nok et eksempel på at Norge gjennom EØS-avtalen blir presset til å tilpasse norske skatteregler. Det fremstår uklart hva som er omfang og rekkevidde av EØS-forpliktelsene på dette området. Videre viser disse medlemmer til at de nye reglene vil påføre økt administrativ byrde gjennom at fastsettingen av skatt for de aktuelle skattyterne blir mer ressurskrevende enn tidligere. Disse medlemmer viser til at Senterpartiet slutter seg til det konkrete lovendringsforslaget, men påpeker at det ikke er gitt hva som er Norges forpliktelser gjennom EØS-avtalen når det kommer til tilfellet med skattyter bosatt i annen EØS-stat, der hele eller tilnærmet hele skattyterens inntekt av arbeid, pensjon, uføreytelser eller virksomhet skattlegges i Norge.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen på egnet måte komme tilbake til Stortinget med en redegjørelse for det EØS-rettslige handlingsrommet knyttet til beskatning av personer bosatt i annen EØS-stat, som mottar inntekt av arbeid, pensjon, uføreytelser eller virksomhet i Norge.»

4.5 Underholdsbidrag mv.

Sammendrag

Regelmessig personlig understøttelse (underholdsbidrag mv.) som ytes etter privat avtale eller lov, regnes som skattepliktig inntekt for mottakeren og er fradragsberettiget for giveren.

Den vanligste formen for skattepliktig og fradragsberettiget understøttelse er i dag underholdsbidrag til tidligere ektefelle etter separasjon eller skilsmisse. Reglene om personlig understøttelse går helt tilbake til 1911. Den gang var det offentlige stønadssystemet lite utbygget, og det var mer naturlig at skattesystemet tok hensyn til at skattyter forsørget andre. Den opprinnelige begrunnelsen for fradraget har derfor falt bort.

Reglene om personlig understøttelse er i tillegg kompliserte for skattytere og krevende for Skatteetaten å kontrollere. Vilkårene for fradragsrett og skatteplikt er skjønsmessige og derfor lite egnet for automatiserte prosesser. En rekke unntak er ikke lovregulert. Utførte kontroller har vist at etterlevelsen av reglene er svak. Til tross for at det er få som krever fradraget, er kontrollutfordringene store.

Regjeringen foreslår at skatteplikt og fradragsrett for personlig understøttelse oppheves.

Det foreslås samtidig noen mindre opprettinger i reglene om underholdsbidrag fra konkursbo. Slike bidrag skal fremdeles regnes som skattepliktig inntekt for mottaker og komme til fradrag for boet. Det foreslås ingen endringer i reglene om leie-, bruks- og forpaktningssavgift eller føderåd.

Forslaget vil gi administrative besparelser for Skatteetaten. Forslaget anslås å øke provenyet med om lag 3 mill. kroner påløpt og 2 mill. kroner bokført i 2020.

Det vises til forslag til endringer i skatteloven § 2-33 første ledd, § 5-42 og § 6-52. Det foreslås at endringene trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2020.

Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag.

4.6 Aksjesparekonto

Sammendrag

Fra og med 2019 ble ordningen med aksjesparekonto utvidet slik at også skatt på aksjeutbytte kan utsettes, på samme måte som skatt på gevinst av aksjer på kontoen. For å oppfylle EØS-avtalens krav til likebehandling

mellom utenlandske og norske aksjonærer i norske selskap ble det lagt til grunn at ordningen også må gjelde utenlandske aksjonærer bosatt i EØS. I Prop. 1 LS (2018–2019) punkt 5.6.3 ble det lagt til grunn at reglene om beskatning av uttak må tilpasses for utenlandske kontohavere. Det ble vist til at skattleggingen skal skje etter reglene om kildeskatt på utbytte. Det innebærer at tilbydereren av aksjesparekonto må fastsette skattegrunnlaget og trekke kildeskatt.

Etter skatteloven § 10-13 skal det svares kildeskatt på utbytte til aksjonær hjemmehørende i utlandet. Det er det utdelende selskapet som fastsetter skattegrunnlaget og foretar skattetrekk, jf. skattebetalingsloven § 5-4a første ledd og skatteforvaltningsloven § 9-1 tredje ledd. Bestemmelsene om kildeskatt på utbytte må derfor tilpasses slik at de også gir hjemmel til å pålegge tilbyder av aksjesparekonto å trekke kildeskatt ved utlendingers uttak fra aksjesparekonto. Videre må det presiseres at reglene i skatteforvaltningsloven § 8-8 tredje ledd om melding av foretatt skattetrekk, og reglene om adgangen til å endre fastsatt kildeskatt i skatteforvaltningsloven § 9-5 første ledd, også skal gjelde tilbydere av aksjesparekonto.

Departementet viser til forslag til endringer i skatteloven § 10-13, skattebetalingsloven § 5-4a og skatteforvaltningsloven §§ 8-8, 9-1 og 9-5. Departementet foreslår at endringen i skatteloven § 10-13 trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2019. De øvrige endringene trer i kraft straks med virkning fra og med 1. januar 2019.

Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag.

4.7 Forskuddssatser og takseringsforskriften

Sammendrag

En del satser for beskatning av naturalytelser og utgiftsgodtgjørelser fastsettes formelt to ganger – først ved forskuddsutskrivningen i året før inntektsåret og deretter i takseringsforskriften i november i inntektsåret. Satserne i takseringsforskriften avviker sjelden fra det som følger av de tilsvarende forskuddssatsene.

Næringslivet har gitt uttrykk for at det er kompliserende og mindre forutsigbart å forholde seg til dobbelt sett av satser for henholdsvis forskuddstrekk og skattefastsetting. Etter departementets oppfatning ville det være en forenkling for alle parter dersom satser i forskuddsutskrivningen og takseringsforskriften kunne samordnes.

Departementet foreslår at satser for naturalytelser og utgiftsgodtgjørelser som har betydning for forskuddsutskrivningen kun fastsettes én gang og da i forskuddsutskrivningen før inntektsåret. Det tas ikke sikte på materielle endringer, men kun å endre måten satserne fastsettes på av Skattedirektoratet i dag.

Det vises til forslag til endring av skatteloven § 5-11 tredje og nytt fjerde ledd og § 5-13 annet ledd og tredje ledd første punktum.

Det foreslås at endringene trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2020.

Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag.

5. Formuesskatt

5.1 Verdssettelse av nystiftede selskap

Sammendrag

Hovedregelen i formuesskatten er at skattepliktig formue skal verdsettes til omsetningsverdien 1. januar i skattefastsettingsåret (det vil si året etter inntektsåret). Ikke-børsnoterte aksjer i nystiftede selskap verdsettes i stedet til summen av aksjenes pålydende (aksjekapitalen fordelt på antall aksjer) og overkurs. Denne adgangen til å verdsette ikke-børsnoterte aksjer basert på aksjekapital og overkurs har gitt rom for uønskede tilpasninger som kan redusere formuesskattegrunnlaget betydelig. Formuesskattegrunnlaget reduseres ved slike tilpasninger fordi summen av aksjenes pålydende og overkurs i noen tilfeller gir kunstig lave formuesverdier.

Regjeringen foreslår derfor å oppheve den særskilte verdsettelsesregelen for nystiftede selskap. Forslaget vil medføre at samtlige ikke-børsnoterte aksjer i norske aksje- og allmennaksjeselskap skal verdsettes til aksjenes andel av selskapets skattemessige formuesverdi.

Etter departementets oppfatning vil dette også gi en mer ensartet verdsettelsesmetode for ikke-børsnoterte aksjer og dermed bidra til at like formuesobjekter i større grad enn i dag verdsettes likt.

I tillegg foreslås det endringer som fastslår at ikke-børsnoterte aksjer i selskap som har vært det overtakende selskapet i to spesifikke fusjonstilfeller skal verdsettes den 1. januar i skattefastsettingsåret, og ikke den 1. januar i inntektsåret. Forslaget vil føre til at verdioverføringer som følger av slike fusjoner, fanges opp ved formuesfastsettingen for det aktuelle inntektsåret, uavhengig av om det gjennomføres en kapitalendring ved fusjonen.

Det anslås at forslagene vil øke statens inntekter med 350 mill. kroner påløpt i 2019 og 100 mill. kroner påløpt i 2020. Provenyet bokføres i sin helhet i 2020. Forslagene vil kreve noe økt ressursbruk i Skatteetaten, og vil kunne medføre noe merarbeid for personlige aksjonærer i nystiftede selskap for det inntektsåret selskapet stiftes.

Departementet viser til forslag til endringer i skatteloven §§ 4-13 og 4-19. Det foreslås at endringene trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2019.

Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag.

5.2 Verdssettelse av næringseiendom**Sammendrag**

Regjeringen foreslår å rette opp en skjevhet ved formuesverdssettelsen av næringseiendom eid gjennom ikke-børsnoterte aksjeselskap eller selskap med deltakerfastsetting. Dette innebærer at slike selskap som eier næringseiendom verdsatt etter sikkerhetsventilen i skatteloven § 4-10 første ledd, skal legge til grunn 100 pst. av den dokumenterte omsetningsverdien ved beregning av selskapets skattemessige formuesverdi eller nettoformue. Endringene fører til at næringseiendom eid gjennom et ikke-børsnotert selskap eller et selskap med deltakerfastsetting ikke får redusert verdssettelse to ganger i de tilfeller sikkerhetsventilen er brukt.

Forslaget vil ha begrensede administrative konsekvenser. Det anslås at forslaget vil øke statens inntekter med om lag 40 mill. kroner påløpt og 32 mill. kroner bokført i 2020.

Departementet viser til forslag til endringer i skatteloven §§ 4-12 syvende ledd og 4-40.

Det foreslås at endringene trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2019.

Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet viser til Senterpartiets alternative statsbudsjett der verdssettelsesrabatten på driftsmidler og gjeld økes til 40 pst. og bunnfradraget økes til 1,6 mill. kroner (3,2 mill. kroner for ektepar).

Disse medlemmer påpeker at dette er endringer som vil legge til rette for økte investeringer, bedre fordeling og dessuten forenkling av skattesystemet og skattemeldingen.

Disse medlemmer fremmer for øvrig følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen vurdere hvordan man kan sikre likebehandling av børsnoterte og ikke-børsnoterte selskaper i formueskatten, dvs. at verdssettingen av dem ikke avviker systematisk i favør av ikke-børsnoterte selskaper slik det er i dagens system.»

6. Eiendomsskatt ved kommunesammenslåing**Sammendrag**

Regjeringen foreslår regler for samordning av eiendomsskatt ved kommunesammenslåing. Ved kommunesammenslåing kan det være utfordrende å samordne forskjellige eiendomsskatteregimer til et felles regime

for den nye, sammenslåtte kommunen. Det foreslås en overgangsperiode som gir den nye kommunen tid til å justere eiendomsskatten. Formålet er at eiendomsskattereglene skal være felles for hele den nye kommunen etter sammenslåingen, og senest etter utløpet av en overgangsperiode.

Departementet foreslår at den nye kommunen i en overgangsperiode på tre år kan øke skattesatsene med inntil 1 promilleenhet på bolig- og fritidseiendom, og 2 promilleenheter på næringseiendom mv. per år. Kommunen kan også velge å sette ned skattesatsene forut for eller i overgangsperioden for å oppnå like satser. I overgangsperioden kan ulike deler av den nye kommunen ha ulike satser for eiendomsskatt på samme type eiendom. Overgangsperioden skal brukes til å harmonisere eiendomsskatten i den nye kommunen. Adgangen til å videreføre skattesatsene kombinert med opptrapping av skattesatsene, gir kommunene forutsigbarhet for eiendomsskatteinntekter fra næringseiendom mv. Videre unngår kommunene en brå økning i eiendomsskatten for bolig- og fritidseiendom og næringseiendom fra ett år til et annet.

Det er valgfritt om kommunen starter overgangsperioden det første eller det andre året etter sammenslåingen. For kommunesammenslåinger som er vedtatt å tre i kraft fra 1. januar 2020, innebærer det en valgfrihet mellom oppstart i 2020 eller i 2021.

Det foreslås at kommunene gis anledning til å gjennomføre fullstendig taksering av alle eiendommer i den nye kommunen. Alternativt kan kommunen begrense takseringen til ikke tidlige verdsatte eiendommer.

Kommuner som allerede har takster ved sammenslåingen, kan vente med å samordne takstene til utløpet av overgangsperioden. De kan bruke overgangsperioden til å gjennomføre nødvendige takseringer. For boligeiendom som ikke er verdsatt ved starten av overgangsperioden, kan kommunen velge å bruke formuesgrunnlagene i stedet for å taksere selv.

Dersom den nye kommunen velger å utsette overgangsperioden, legger departementet til grunn at forholdene i de sammenslåtte kommunene med hensyn til eiendomsskatt forblir uendret i det første året etter sammenslåingen. Departementet foreslår derfor at det nye kommunestyrets kompetanse til å vedta eiendomsskatt i disse tilfellene begrenses til å videreføre eiendomsskatten slik den var forut for sammenslåingen. Unntak vil likevel gjelde for lovbestemte endringer i regelverket, og frivillige reduksjoner i skattesatsene.

Utskrivingsalternativ og bunnfradrag må være harmonisert fra det første året i overgangsperioden. Det vil si fra 2020 eller 2021 for kommuner som slås sammen fra 2020.

En eventuell lokal reduksjonsfaktor i kommunen anses som en del av taksten, og ligger fast i takstperioden. Reduksjonsfaktoren kan endres i forbindelse med

ny alminnelig taksering. Departementet legger til grunn at slik reduksjonsfaktor også kan endres når det gjennomføres en delvis taksering i forbindelse med kommunesammenslåing.

Departementet foreslår at fristen for utskriving av eiendomsskatt settes til utløpet av juni det året den nye, sammenslåtte kommunen påbegynner overgangsperioden.

Med dette forslaget legger departementet til grunn at de nødvendige retakseringene lar seg gjennomføre innenfor en forsvarlig praktisk og økonomisk ramme. Konsekvensene for kommunenes inntekter fra eiendomsskatten vil variere, og avhenge av hvordan berørte kommuner innretter eiendomsskatten før og etter sammenslåingen. Dette innebærer at konsekvensene for eiendomsskattepliktige også vil variere. De sammenslåtte kommunene tilpasser seg reglene ulikt hva gjelder takseringspraksis, bunnfradrag og en eventuell lokal reduksjonsfaktor.

Det vises til forslag til endringer i eiendomsskattelova § 13 tredje ledd og nytt fjerde ledd.

Departementet foreslår at endringene trer i kraft med virkning fra og med eiendomsskatteåret 2020.

Ved behandlingen av Prop. 1 LS (2018–2019) og Innst. 4 L (2018–2019) fattet Stortinget følgende anmodningsvedtak (189):

«Stortinget ber regjeringen komme tilbake med et lovforslag som gir kommuner som slår seg sammen til en ny kommune forutsigbarhet for eiendomsskatteinntektene fra vannkraft, vindkraft og prosessanlegg, og som legger til rette at disse kan videreføres i den nye kommunen etter sammenslåing. Regelendringen må ikke føre til brå økninger i eiendomsskatten for boliger, fritidsboliger eller forretningseiendom fra ett år til et annet.»

Departementet anser vedtaket som fulgt opp gjennom regelendringen som foreslås i kapittel 6 i proposisjonen.

Komiteens merknader

Komiteen tar omtalen til orientering.

Komiteens flertall, Høyre, Fremskrittspartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti, slutter seg til regjeringens lovforslag.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Miljøpartiet De Grønne og Rødt mener det er et viktig prinsipp at norske kommuner bør beholde handlingsrommet til å fastsette eiendomsskatten lokalt innenfor dagens regelverk. Disse medlemmer vil påpeke at lang tids underfinansiering av kommunesektoren gjør at mange kommuner i dag ser

seg nødt til å ilegge eiendomsskatt for å sikre finansiering til viktige velferdstjenester.

Disse medlemmer mener at utforming av skatten lokalt i hver enkelt kommune gjør det lettere å sikre en sosial profil, hvor bunnfradrag og ulike satser brukes for å sikre at det er de som reelt har størst boligformue som bidrar mest. Ved lokal utforming er det også mulig å ha ordninger for fritak, geografisk differensiering og andre tiltak som sikrer en god omfordelende profil.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne støtter ikke regjeringens forslag om å redusere kommunenes handlingsrom med tanke på skattesatsen for bolig- og fritidseiendom og heller ikke øvrige forslag som kan redusere det kommunale handlingsrommet.

Disse medlemmer viser videre til at kompensasjonsordningen for bortfall av eiendomsskatt på produksjonsutstyr og installasjoner bør innebære full kompensasjon til kommunene for tapte inntekter. Disse medlemmer presiserer for øvrig at Arbeiderpartiet og Senterpartiet var imot endringen som førte til at det er behov for kompensasjonsordningen.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Senterpartiet viser for øvrig til Senterpartiets forslag i Innst. 14 S (2019–2020) fra familie- og kulturkomiteen om styrkede skatte- og avgiftsinsentiver med betydning for fredede bygninger og kulturminnevernet.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet og Rødt viser til regjeringens forslag til nye overgangsregler for kommuner som slår seg sammen fra 1. januar 2020, og til at de vil kunne gi negative konsekvenser for det økonomiske handlingsrommet til kommuner som Stavanger og Kristiansand, som er beregnet å tape mange millioner kroner i 2020 på forslaget. Disse medlemmer viser til at KS har kalt regjeringas forslag til overgangsordning for urimelig, og at kommunene som slår seg sammen bør få beholde samme mulighet til å skrive ut eiendomsskatt i sin kommune, på samme måte som kommuner som ikke skal slå seg sammen.

7. Skattefunn-ordningen

Sammendrag

Regjeringen foreslår endringer i Skattefunn-ordningen.

Det foreslås å øke den maksimale timesatsen for egenutført FoU fra 600 til 700 kroner og at denne også skal gjelde ved innkjøpt FoU fra nærstående. Det foreslås at fradragsgrunnlaget for både egenutført og innkjøpt FoU settes til maksimalt 25 mill. kroner per skatte-

pliktig og at fradragprosenten settes til 19 pst. for alle bedrifter uavhengig av størrelse. Det foreslås også endringer for å forebygge misbruk av ordningen, blant annet at fradragretten begrenses til kjøp av FoU-tjenester fra land innenfor EØS og fra andre land som Norge har skatteavtale eller informasjonsutvekslingsavtale med.

Skattefunn-ordningen har blitt evaluert av Samfunnsøkonomisk analyse AS. Evalueringen gir en klar anbefaling om å videreføre Skattefunn, men det foreslås noen endringer. Skatteetaten har i forbindelse med kontroller avdekket misbruk av ordningen. Evalueringsrapporten fra Samfunnsøkonomisk analyse AS slår fast at misbruk forekommer, og foreslår enkelte tiltak. På denne bakgrunn har departementet sendt på høring flere forslag til endringer i Skattefunn-ordningen. I lys av høringsinnspillene er enkelte av forslagene som fremmes her endret, sammenlignet med forslagene i høringsnotatet.

Flere av forslagene innebærer en forenkling for både de skattepliktige og skattemyndighetene. For eksempel vil det ikke lenger være nødvendig å vurdere selskapets størrelse for å bestemme fradragssatsen. Samlet anslås det at forslagene vil redusere provenyet fra selskappsskatten i 2020 med 150 mill. kroner påløpt. Provenytapet bokføres i 2021, ettersom berørte skattytere i det vesentligste er etterskuddspliktige.

Det vises til forslag til endringer i skatteloven § 16-40.

Det foreslås at endringene trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2020.

Komiteens merknader

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Miljøpartiet De Grønne og Rødt, slutter seg til regjeringens lovforslag.

Komiteens medlem fra Sosialistisk Venstreparti viser til eget forslag under kap. 7 i Innst. 3 S (2019–2020) om å utrede å legge om hele eller deler av Skattefunn-ordningen til en Miljøfunn-ordning.

Komiteens medlem fra Miljøpartiet De Grønne viser til Miljøpartiet De Grønnes alternative statsbudsjett for 2020. Der foreslås det å øke refusjons-satsen for Skattefunnordningen til 25 pst. både for SMB og større selskap. Bokført effekt i 2020 vil være tilnærmet null mens påløpt effekt anslås til 1 300 mill. kroner.

Komiteens medlem fra Rødt viser til sitt alternative statsbudsjett, hvor det foreslås å redusere petroleumsnæringsens fordeler fra støtteordninger som Skattefunn.

8. Næringsbeskatning for øvrig

8.1 Rentebegrensningsreglene

Sammendrag

Rentebegrensningsreglene i skatteloven § 6-41 ble endret med virkning fra og med inntektsåret 2019. Etter endringene avskjæres også renter på lån til uavhengig part for selskap mv. i konsern (EBITDA-regelen i konsern). Samtidig er det innført en balansebasert unntaksregel for å skjerme ordinære låneforhold. Den tidligere EBITDA-regelen mellom nærstående er videreført for selskap mv. utenfor konsern. EBITDA-regelen mellom nærstående gjelder også på nærmere vilkår for selskap mv. i konsern med lån til nærstående utenfor konsernet.

Departementet foreslår enkelte justeringer i skatteloven § 6-41 for å klargjøre og utfylle reglene. Det foreslås at «selskap mv. i konsern» skal omfatte selskap mv. som i regnskapsåret før inntektsåret «kunne» ha vært konsolidert linje for linje i utgående balanse i et konsernregnskap dersom International Financial Reporting Standards (IFRS) hadde vært anvendt. Videre foreslås at selskap mv. i konsern som er overtakende selskap i en fusjon i inntektsåret, ikke kan benytte unntaksregelen på selskapsnivå. Departementet foreslår også å presisere at EBITDA-regelen mellom nærstående gjelder for selskap mv. i konsern som er unntatt fra rentebegrensning på grunn av terskelbeløpet på 25 mill. kroner. Det foreslås dessuten at departementet gis hjemmel i forskrift til å bestemme hva som etter regelen skal regnes som nærstående part utenfor samme konsern og tilhørende netto rentekostnader. I tillegg foreslås en oppretting av lovteksten om gjeld til finansforetak som er midlertidig nærstående til låntaker, og enkelte redaksjonelle endringer i loven. Endringsforslagene er i hovedsak i tråd med forslag sendt på høring 26. juni 2019.

Forslagene anses å ha ubetydelige økonomiske og administrative konsekvenser.

Det foreslås at endringene, med unntak av endringen i forskriftshjemmelen, skal tre i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2019. Endringen i forskriftshjemmelen foreslås å tre i kraft straks.

Departementet viser til forslag til endringer i skatteloven § 6-41.

Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet vil vise til at regjeringen Stoltenberg II gjennom sitt forslag i Prop. 1 LS (2013–2014) forestod at rentebegrensningsreglene ble innført. Disse medlemmer vil videre vise til at Senterpartiet ved flere anledninger har foreslått innstramminger i reglene og etterlyst ytterligere tiltak mot utarming av skattegrunnlaget og overskuddsflytting. Disse medlemmer mener

regjeringen Solberg har vært altfor trege med å tilpasse og utvikle regelverket, og at skatteforliket fra 2016 ikke er fulgt opp i tilstrekkelig grad.

8.2 Ny regnskapsstandard for unoterte banker og finansforetak

Sammendrag

Skatteloven regulerer den skattemessige behandlingen av implementeringseffekten som kan oppstå ved overgangen til anvendelse av IFRS 9. Departementet foreslår at bestemmelsen utvides til å omfatte også unoterte banker og finansforetak.

Skatteloven har en tidfestingsregel for fradragsføring av tap på utlån. Banker og finansforetak kan fradragføre slike tap som er ført til kostnad i årsregnskapet. Ved overgang til anvendelse av den internasjonale regnskapsstandard IFRS 9 Finansielle instrumenter kan det oppstå en implementeringseffekt (engangseffekt) som ikke resultatføres i regnskapet, men som skal føres direkte mot egenkapitalen i balansen.

Noterte banker og foretak pliktet å gå over til anvendelse av IFRS 9 i 2018. I forbindelse med budsjettet for 2019 ble det gitt en særskilt bestemmelse i skatteloven som ga fradragsrett (ev. inntektsføringsplikt) av implementeringseffekten ved overgangen til IFRS 9 for disse foretakene. I desember 2018 ble det vedtatt forskriftsendringer som innebærer at også unoterte banker og finansforetak skal anvende IFRS 9, senest i 2020.

Forslaget innebærer et engangs påløpt proveny tap på 80 mill. kroner i 2020 med bokført virkning i 2021, og antas ikke å ha administrative konsekvenser av betydning.

Det vises til forslag til endring i skatteloven § 14-5 fjerde ledd bokstav h. Endringen foreslås å tre i kraft straks, med virkning fra og med inntektsåret 2020.

Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag.

8.3 Avskrivninger for frukt- og bærfelt

Sammendrag

Departementet foreslår at kostnadene til planter og planting ved etablering av fruktfelt og bærfelt kan avskrives med henholdsvis 10 pst. og 20 pst. årlig.

Mange typer driftsmidler faller i verdi over tid som følge av slit og elde. I skattesystemet gis det fradrag for dette verdifallet gjennom avskrivninger etter fastsatte satser. Kostnader til etablering av frukt- og bærfelt kan i dag ikke avskrives løpende over investeringsens levetid. Fradrag gis først når feltene ryddes. Nyere driftsformer innebærer at det kan være rasjonelt at feltene ryddes og etableres på nytt raskere enn det som tidligere har vært vanlig. Det tilsier at kostnadene til planter og planting bør kunne avskrives.

På usikkert grunnlag anslår departementet at forslaget reduserer skatteinntektene i 2020 med om lag 20 mill. kroner påløpt og bokført. Førsteårsvirkningen på skatteprovenyet er vesentlig større enn den langsiktige, årlige virkningen på skatteinntektene.

Forslaget antas å ha beskjedne administrative konsekvenser.

Departementet viser til forslag til endring av skatteloven §§ 14-41 første ledd og 14-43 tredje ledd. Det foreslås at endringene trer i kraft straks, med virkning fra og med inntektsåret 2020.

Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag.

8.4 Jordbruksfradrag

Sammendrag

I forbindelse med jordbruksforhandlingene våren 2019 ble det varslet en økning av jordbruksfradraget i budsjettet for 2020. I samsvar med dette fremmer departementet forslag om å øke det generelle fradraget fra 63 500 kroner til 90 000 kroner, og det maksimale fradraget fra 166 400 kroner til 190 400 kroner. Satsen i fradraget videreføres uendret på 38 pst. Forslaget innebærer en skattelettelse på om lag 80 mill. kroner bokført og påløpt i 2020.

Det vises til forslag til endring av skatteloven § 8-1 femte ledd første og tredje punktum samt åttende ledd. Departementet foreslår at endringene trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2020.

Komiteens merknader

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne, slutter seg til regjeringens lovforslag.

Komiteens medlem fra Sosialistisk Venstreparti viser til Sosialistisk Venstrepartis alternative statsbudsjett hvor det foreslås å øke sats utover inntektsuavhengig fradrag for jordbruk mv. til 42 pst. og øke maksimalt fradrag til 200 000 kroner. Dette medlem viser til egne merknader i Innst. 2 S (2019–2020) og Innst. 3 S (2019–2020).

Komiteens medlem fra Miljøpartiet De Grønne viser til at regjeringen for 2020 foreslår et bunnfradrag for jordbruksfradraget på 90 000 kroner, øvre grense i jordbruksfradraget er 190 400 kroner og satsen over bunnfradraget er 38 pst. Dette medlem foreslår å sette bunnfradraget til 100 000 kroner, øvre grense til 200 000 kroner og satsen til 45 pst.

9. Avvikling av 350-kronersgrensen

Sammendrag

Ved behandlingen av Prop. 1 S (2018–2019) Statsbudsjettet 2019 og tilhørende Innst. 2 S (2018–2019), fattet Stortinget følgende anmodningsvedtak nr. 85 (2018–2019):

«Stortinget ber regjeringen i forbindelse med statsbudsjettet for 2020 fremme forslag om å fjerne avgiftsfritaket for varesendinger fra utlandet av mindre verdi (350-kronersgrensen) fra 1. januar 2020. I utformingen av regelverket må man se hen til EUs vedtatte ordning med avgiftsfri grense, som skal iverksettes fra 2021.»

I Granavolden-plattformen satte regjeringen som mål å «avvikle grensen for avgiftsfri import i 2020».

Innførsel av varer med verdi under 350 kroner er fritatt for merverdiavgift, særavgifter og toll. Innenlands omsetning avgiftsberegnes derimot fra første krone. Fritaket for merverdiavgift og særavgifter utgjør således en konkurransefordel for utenlandske selgere av småvarer, og bidrar til at det norske markedet ikke er nøytralt. Samtidig innebærer fritaket at Norge går glipp av store avgiftsinntekter fra varer som kjøpes i utlandet og forbrukes i Norge.

Etter det internasjonale destinasjonsprinsippet er det landet hvor varen eller tjenesten forbrukes som har beskatningsretten. Det vil si at Norge ikke benytter sin beskatningsrett for varesendinger fra utlandet av mindre verdi. Bakgrunnen for fritaket er at kostnadene ved fortolling av slike småvarer ville bli uforholdsmessig store. Den stadig økende grenseoverskridende handelen med varer gjør imidlertid at dagens fritak har fått stadig større negative konsekvenser for norske næringsdrivende, og at en stadig større andel av forbruket ikke skattlegges i Norge.

Regjeringen foreslår å avvikle fritakene for merverdiavgift og særavgifter for varesendinger fra utlandet av mindre verdi. Dette innebærer at Norge benytter sin beskatningsrett, og at Norge følger OECDs retningslinjer for merverdiavgift ved internasjonal handel. Det er videre i tråd med utviklingen i EU, som har vedtatt å avvikle lignende fritak fra 2021.

For å sikre effektiv oppkreving av merverdiavgift ved småsendinger fra utlandet, foreslår regjeringen at ansvaret for å beregne og betale merverdiavgift legges på den utenlandske selgeren eller plattformen som tilbyr varen til norsk forbruker. Regjeringen foreslår at denne avgiftsplikten skal gjelde for varesendinger med verdi opp til 3 000 kroner. For å bidra til at de utenlandske tilbyderne registrerer seg og beregner og betaler merverdiavgift ved salg av småvarer til Norge, er det avgjørende at ordningen er så enkel som mulig. Regjeringen foreslår derfor at næringsmidler, alkoholholdige drikkevarer og tobakksvarer ikke omfattes av tilbyders

avgifts- og registreringsplikt. Det samme gjelder restriksjonsbelagte varer.

Et annet forenklingstiltak er forslaget om å utvide dagens forenkledede registrerings- og rapporteringsordning for tilbydere som leverer elektroniske tjenester fra utlandet til norsk forbruker (VOES-ordningen), til å gjelde også utenlandske tilbydere som vil være avgiftspliktige for vareleveranser til Norge. Videre foreslår regjeringen at fritaket for toll økes fra dagens 350 kroner til 3 000 kroner for sendinger som omfattes av denne forenkledede ordningen. For øvrig foreslår regjeringen å avvikle dagens fritak for toll for varer med verdi under 350 kroner.

For varer hvor merverdiavgiften er forhåndsbetalt, foreslås det forenklinger i vareførselen. Dette vil bidra til å holde gebyrene lave ved innførselen av slike varer.

Varer som ikke omfattes av den forenkledede ordningen, herunder næringsmidler, håndteres med ordinær tollbehandling. Det innebærer at varemottaker er ansvarlig for å beregne og betale avgift beregnes. Merverdiavgift, særavgifter og toll skal beregnes fra første krone.

Det vil påløpe kostnader i både Skatteetaten og Toll-etaten for å gjennomføre forslaget. I tillegg kan det påregnes økt ressursbruk i etatene for å følge opp den nye ordningen over tid. Forslaget innebærer ingen økte bevilgninger til etatene. For norsk næringsliv innebærer forslaget en avgiftsmessig likestilling med utenlandske aktører når det gjelder salg av varer med verdi under 350 kroner. Dette medfører at forbrukerne må betale avgifter på varer med lav verdi. Isolert er dette en ulempe for norske forbrukere, men det er rimelig at også varer kjøpt fra utenlandske aktører avgiftslegges. For varer med verdi mellom 350 og 3 000 kroner kan norsk næringsliv få økt konkurranse fra netthandel, noe som er til gunst for norske forbrukere. Samlet sett antas det at endringene vil gi et merproveny på om lag 590 mill. kroner påløpt og 405 mill. kroner bokført i 2020.

Departementet viser til forslag til endringer i merverdiavgiftsloven §§ 1-3, 2-1, 3-1, 7-2, 11-2 og 14-4. Det foreslås at endringene trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Det er budsjettet med at ordningen kan tre i kraft 1. april 2020. Departementet viser videre til forslag til endring i bokføringsloven § 2. Departementet foreslår at denne endringen trer i kraft 1. januar 2020. Departementet foreslår endelig at fritakene for merverdiavgift, særavgifter, toll og deklareringsplikt for varer med lav verdi oppheves fra 1. januar 2020 for varer som ikke omfattes av den forenkledede registreringsordningen. Det vises til Stortingets avgiftsvedtak, der det i særavgiftsvedtakene er foreslått å oppheve gjeldende bestemmelser om fritak for avgift på varer som innføres etter tollloven § 5-9, samt omtale i kapittel 10 i proposisjonen. For merverdiavgift og tollavgift vil opphevelsen bli gjen-

nomført ved endring av tollforskriften § 5-9-1 jf. tolloven § 5-9.

Komiteens merknader

Komiteen viser til at Stortingets avgiftsvedtak for budsjettåret 2020 behandles i Innst. 3 S (2019–2020).

Komiteens flertall, medlemmene fra Høyre, Fremskrittspartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti, slutter seg til regjeringens lovforslag med unntak av forslag til merverdiavgiftsloven § 3-1 annet ledd.

Flertallet viser til regjeringens forslag om å legge ansvaret for beregning og betaling av merverdiavgift på utenlandske tilbydere. Plikten gjelder ved salg av nærmere spesifiserte varer med verdi under 3 000 kroner til forbruker i Norge. Det er foreslått at den utenlandske tilbyderen skal kunne registrere seg i en forenklet ordning. Varer som håndteres i den forenklete ordningen, skal gis et forenklet fortollingsløp uten ordinær deklareringsplikt.

Dersom den utenlandske tilbyderen ikke overholder sin registreringsplikt, eller varen sendes fra en tilbyder som ikke er registreringspliktig grunnet lav omsetning til Norge, skal varen undergis ordinær tollbehandling. Det innebærer at forbrukeren er ansvarlig for å beregne og betale merverdiavgift, særavgifter og toll fra første krone. Det gjøres som en del av tolldeklarasjonen ved innførsel. Den praktiske håndteringen av tolldeklarasjoner utføres for en stor grad av profesjonelle speditører, som tar et gebyr for håndteringen.

Flertallet viser til at i dag deklarerer bare varer med verdi på minst 350 kroner. Etter regjeringens forslag vil også varer med verdi under 350 kroner måtte deklarerer i tilfeller der merverdiavgift ikke er betalt gjennom den forenklete ordningen. Det innføres i dag et stort volum varer med verdi under 350 kroner. Siktemålet med regjeringens forslag er at flest mulig varer skal håndteres i den forenklete ordningen. Følgelig forventes det et relativt lavt antall deklarasjoner av varer med verdi under 350 kroner. I en innfasingsperiode må det likevel påregnes at det vil innføres en del varer som ikke er håndtert i den forenklete ordningen, og som dermed må deklarerer.

Posten Norge AS har etter at budsjettet ble lagt frem, varslet at det vil ha svært uheldige konsekvenser dersom Posten må håndtere deklarasjoner for et stort antall varer med verdi under 350 kroner. Posten legger til grunn at en betydelig andel av netthandelsendingene i en oppstartfase vil komme fra uregistrerte tilbydere. Posten peker på betydelige interne utfordringer, herunder behov for ytterligere bemanning, samt dårlig forutsigbarhet for forbrukerne og fare for kraftig fall i handelsvolumet.

Flertallet mener det er viktig å ivareta hensynet til forbrukerne og god vareflyt ved avvikling av 350-kro-

nersgrensen og innføring av den forenklete ordningen for merverdiavgift. Det vises til Prop. 1 LS (2019–2020) punkt 12.8 der departementet kommenterer uheldige konsekvenser av å presse gjennom endringene for tidlig. Flertallet ber derfor regjeringen utforme en midlertidig ordning for å avhjelpe nevnte utfordringer i en innfasingsperiode.

Flertallet understreker at ovennevnte ikke berører varer som ikke kan håndteres i den forenklete ordningen, dvs. blant annet næringsmidler, alkoholholdige drikkevarer og tobakksvarer. For slike varer er det foreslått å avvikle 350-kronersgrensen, fra 1. januar 2020, og at varene deklarerer ved innførsel. Flertallet foreslår ingen endringer i dette.

Flertallet viser videre til at intensjonen med regjeringens forslag er at særavgiftsbelagte varer holdes utenfor den forenklete ordningen. Det følger blant annet av at alkoholholdige drikkevarer, tobakksvarer, næringsmidler og restriksjonsbelagte varer er holdt utenfor. For disse varene skal 350-kronersgrensen som nevnt avvikles 1. januar, med mottaker som ansvarlig for å betale avgifter og eventuell toll.

Flertallet har blitt oppmerksom på at det kan finnes varer med verdi under 350 kroner som ilegges særavgifter, men som ikke har restriksjoner ved innførsel. Flertallet foreslår derfor å justere ordlyden i regjeringens forslag til § 3-1 annet ledd i merverdiavgiftsloven, slik at varer som ilegges særavgifter likestilles med næringsmidler og restriksjonsbelagte varer. Når det henvises generelt til varer som ilegges særavgifter i bestemmelsen, er det ikke nødvendig å nevne alkoholholdige drikkevarer og tobakksvarer særskilt. Flertallet forutsetter at tollforskriften § 5-9-1 justeres tilsvarende med virkning fra 1. januar 2020. Flertallet viser til at dette betyr at alle særavgiftsbelagte varer behandles likt. For øvrig er flertallet enige om å avvikle 350-kronersgrensen slik regjeringen har foreslått.

Flertallet fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift gjøres følgende endring:

§ 3-1 annet ledd skal lyde:

(2) Det skal også beregnes merverdiavgift ved levering av varer med lav verdi som innføres til andre mottakere enn næringsdrivende og offentlig virksomhet i merverdiavgiftsområdet. Dette gjelder likevel ikke næringsmidler, varer som krever særskilt tillatelse for innførsel eller varer som ilegges særavgifter.

II

Endringen under I trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.»

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne viser til at forslaget om tollfritak i hovedsak handler om klær og enkelte andre tekstiler, og at det kan gi en ulempe for norske bedrifter med et slikt fritak for utenlandske aktører. Disse medlemmer mener det er viktig med et enkelt regelverk for handel fra utlandet som samtidig sikrer at ikke norske aktører får påført en konkurranseulempe.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Senterpartiet slutter seg til regjeringens partienes forslag om endring i merverdiavgiftsloven § 3-1 annet ledd.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Miljøpartiet De Grønne viser til at forslaget om å avvikle 350-kronersgrensen ble varslet etter regjeringens partienes budsjettenighet høsten 2018. Grunnet langt forvarsel foreslår derfor disse medlemmer at endringen trer i kraft fra 1. januar 2020.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet viser til Senterpartiets alternative statsbudsjett der det foreslås at den nye ordningen (avvikling av 350-kronersgrensen) for varer i den forenklede registreringsordningen trer i kraft fra 1. mars.

I tillegg går Senterpartiet mot at det skal gjelde et tollfritak på varesendinger opp til 3 000 kroner.

Komiteens medlem fra Sosialistisk Venstreparti slutter seg i hovedsak til regjeringens forslag om å avvikle den såkalte 350-kronersgrensen, men går imot at det skal gjelde et tollfritak på varesendinger opp til 3 000 kroner.

Komiteens medlemmer fra Miljøpartiet De Grønne viser til Miljøpartiet De Grønnes alternative statsbudsjett for 2020 hvor regjeringens forslag til fritak for toll for enkelte sendinger opp til 3 000 kroner avvises.

Komiteens medlem fra Rødt støtter regjeringens forslag om å avvikle 350-kronersgrensen, og viser til egne forslag om å fjerne ordningen i tidligere budsjetter. Dette medlem viser til at man med dette fjerner subsidiering av netthandel fra utlandet som går på bekostning av norske arbeidsplasser i de berørte næringene, men går mot at regjeringen samtidig øker grensen for tollfrihet for kjøp av klær til 3 000 kroner.

10. Overføring av skatteoppkrevingen fra kommunene til Skatteetaten

Sammendrag

Regjeringen foreslår å flytte skatteoppkrevingen fra kommunene til Skatteetaten med virkning fra 1. juni 2020. Formålet med tiltaket er styrket bekjempelse av arbeidslivskriminalitet og svart økonomi, styrket rettsikkerhet og likere behandling, forenkling for skattyterne og mer effektiv ressursbruk. Finansdepartementet mener at forslaget om å samordne skatteoppkreveroppgavene med tilsvarende oppgaver i Skatteetaten er svært godt begrunnet. Oppgaven kan løses med vesentlig færre årsverk enn i dag, samtidig som kampen mot arbeidslivskriminalitet og svart økonomi styrkes, rettsikkerheten bedres og skattyterne vil oppleve forenkling. Sammen med de andre tiltakene i reformen for bedre skatte- og avgiftsforvaltning som er gjennomført siden 2016, vil en overføring av skatteoppkreveroppgavene føre til at helhetlig forvaltning av skatt og avgift får sin naturlige samling i Skatteetaten.

Regjeringen legger opp til at skatteoppkrevingen skal løses i Skatteetaten på til sammen 40 steder i hele landet. Dette er syv flere kontorer enn regjeringen la opp til da saken var oppe i 2015. I tillegg vil regjeringen legge to årsverk til veiledning til alle øvrige skattekontor, slik at det blir utført skatteoppkreveroppgaver ved alle landets 56 skattekontor (Svalbard unntatt). Det skal i utgangspunktet benyttes til sammen 918 årsverk til oppgaven i Skatteetaten, 429 færre enn med dagens organisering. Eksempelvis skal det med ny organisering benyttes 45 årsverk til føring av skatteregnskapet mot dagens 185 årsverk. Dette er en reduksjon på hele 76 pst. sammenlignet med dagens situasjon, uten at det går på bekostning av kvaliteten i arbeidet. Samlet er det anslått at en overføring av oppgaven til Skatteetaten vil føre til en årlig nettoinnsparing på 370 mill. kroner.

Regjeringen legger opp til en vesentlig styrket distriktsprofil sammenlignet med forslaget som ble fremmet for Stortinget i 2015. Det er lagt til grunn en modell for regional fordeling av oppgaver som gir mange ansatte i mange kommuner mulighet til å følge oppgaven over til Skatteetaten. For å oppnå dette har det vært viktig å bygge gode fagmiljøer også utenfor de største byene. Det innebærer en forholdsmessig dreining av ressursbruken ut av de store byene. I dagens organisering har for eksempel arbeidsmarkedsregion Oslo 28 pst. av årsverkene benyttet til skatteoppkreving, mens den med regjeringens opplegg vil være 23 pst. Det viser at regjeringen har en klar vilje til å dreie ressursbruken fra Oslo-området til landet for øvrig. På lengre sikt vil etableringen av større fagmiljøer og kompetansearbeidsplasser utenfor Oslo-området kunne gi grunnlag for å vri ressursbruken på området ytterligere i retning ut av Oslo.

Regjeringen legger også opp til at kommunene skal beholde særnamskompetansen for kommunale krav. Samtidig vil regjeringen legge til rette for at Skatteetaten også kan bistå kommuner som ønsker det med fakturering og innkreving av kommunale krav.

Lovendringer som følge av at skatteoppkrevingen blir flyttet fra den kommunale skatteoppkreveren til Skatteetaten, og at kommunene skal beholde særnamskompetansen for kommunale krav, er omtalt under punkt 14.6 i proposisjonen.

Det vises til forslag til endringer i skattebetalingsloven kapittel 2, §§ 4-1, 4-8, 5-5, 5-12, 5-13, 5-14, 7-1, 7-3, 8-2, 8-4, 9-1, 10-20, 14-3, 14-4, 14-5, 14-6, 16-20 og 17-2. Det vises også til forslag til endringer i vegtrafikkloven § 38, eieendomsskattelova §§ 24, 25 og 27, brann- og eksplosjonsvernloven § 28, vass- og avløpsanleggslova § 6, folketrygdloven §§ 24-4 og 25-1, rettsgebyrloven § 14, fjellova § 7, lov om avgift av kull m.v. fra Svalbard § 6 og a-opplysningsloven § 8. Endringene foreslås å tre i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Komiteens merknader

Komiteens flertall, medlemmene fra Høyre, Fremskrittspartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti, slutter seg til regjeringens lovfor-slag.

Flertallet legger til grunn at regjeringen har et tett samarbeid med kommunesektoren og KS om overføring av skatteoppkreverfunksjonen til staten. Flertallet viser til at skatteinntektene utgjør en betydelig del av kommunenes og fylkeskommunenes inntektsgrunnlag, og sektorens behov for styringsinformasjon etter oppgaveoverføringen må ivaretas. Flertallet legger videre til grunn at kommunenes likviditet ikke påvirkes i vesentlig grad av oppgaveoverføringen.

Flertallet viser til at uttrekket fra kommunene er basert på Skatteetatens kontrollrapporter, som igjen baserer seg på kommunenes egen rapportering av ressursbruken på området. Flertallet legger til grunn at uttrekket kvalitetssikres som en del av overføringsprosessen, og at regjeringen eventuelt kommer tilbake i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett 2020 dersom det er behov for justeringer.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne går imot å overføre den kommunale skatteoppkrevingen fra kommunen til Skatteetaten. Disse medlemmer viser til at forslaget vil bety nedlegging av arbeidsplasser, sentralisering av tjenester og mer byråkrati. Disse medlemmer mener det er viktig at brukerne fortsatt får sørvis og veiledning i sine nærmiljø. Særlig for mindre virksomheter og privatpersoner er det uheldig når avstanden til skattekontoret og den ekspertisen som

finnes der øker. Disse medlemmer påpeker at forslaget har vakt stor motstand, både fra berørte kommuner, Fagforbundet og Norges kemner- og kommuneøkonomers forbund.

Disse medlemmer registrerer at forslaget ikke er sett i sammenheng med regjeringens egen kommunereform, en reform regjeringen påstår har som mål å sikre større og mer robuste fagmiljøer lokalt. I stedet for å tilføre nye oppgaver fjerner man nok en oppgave fra kommunene. Forslaget innebærer at dagens kompetanse som sitter nært de som påvirkes av skatteinnkreveren, blir flyttet bort fra lokalmiljøet. Hvilken risiko dette vil innebære har ikke vært vurdert nærmere slik disse medlemmer ser det.

Disse medlemmer viser til at regjeringen begrunner forslaget sitt med behovet for å styrke arbeidet mot svart økonomi. Disse medlemmer vil vise til høringsinnspillet fra Norges kemner- og kommuneøkonomers forbund, som mener en sentralisering av oppgaven vil føre til det motsatte. Disse medlemmer deler dette synet. Skatteoppkrevernes lokale tilstedeværelse som kontrollinstans har en klar preventiv effekt. En statliggjøring vil øke avstanden mellom kontrollørene og de som kontrolleres, og de fleste kommuner og byer vil ikke ha noen kontrollinstans overhodet.

Disse medlemmer er svært bekymret for konsekvensene av regjeringens forslag, og mener det er sannsynlig at dette vil svekke kampen mot arbeidslivskriminalitet, gi et dårligere tilbud og svekke rettssikkerheten til brukerne, og utgjøre en betydelig risiko for tapte skatteinntekter.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Miljøpartiet De Grønne viser til at regjeringen foreslår å overføre skatteoppkrevingen fra kommunene til Skatteetaten. Disse medlemmer er uenig i dette og vil at kommunene skal beholde ansvaret for skatteinnkrevingen. Å vurdere effektiv drift helt uavhengig av lokalkunnskap og evne til skatteinndrivelse, vitner etter disse medlemmers mening om dårlig forståelse av Norge.

Komiteens medlem fra Rødt viser til sitt alternative statsbudsjett, hvor det foreslås å gå imot overføringen av skatteoppkrevingen fra de kommunale skattekontorene til Skatteetaten. Dette medlem viser til at Norges kemner- og kommuneøkonomers forbund bl.a. advarer mot at overføringen vil kunne føre til mindre kontroll med arbeidsgivere lokalt, til dårligere rettsikkerhet for innbyggerne og innebærer en klar risiko for provenyrtap.

11. Hjemmel for fastsettelse av forskrift om format for skattemeldinger

Sammendrag

Departementet foreslår en endring i skatteforvaltningsloven for å klargjøre at Skattedirektoratet har hjemmel til å fastsette forskrift om hvilket format som skal anvendes ved elektronisk levering av skattemeldinger. Forslaget har i seg selv ingen administrative eller økonomiske konsekvenser. Det vises til forslag til endring i skatteforvaltningsloven § 8-15 første ledd. Departementet foreslår at endringen trer i kraft straks.

Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag.

12. Opprettinger og presiseringer av lovtekst mv.

Sammendrag

Skatteloven §§ 5-60 og 6-40, skatteloven § 8-5, overgangsregler til skatteloven § 8-5, skatteloven § 8-11, lovendringer i skatteloven, merverdiavgiftsloven, skattebetalingsloven og petroleumsskatteloven som følge av sammenslåing av fylkene Troms og Finnmark, eideomsattelova, og skatteloven § 2-13 er omtalt i proposisjonen.

Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag.

13. Forslag fra mindretall

Forslag fra Senterpartiet:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen på egnet måte komme tilbake til Stortinget med en redegjørelse for det EØS-rettslige handlingsrommet knyttet til beskatning av personer bosatt i annen EØS-stat, som mottar inntekt av arbeid, pensjon, uføreytelser eller virksomhet i Norge.

Forslag 2

Stortinget ber regjeringen vurdere hvordan man kan sikre likebehandling av børsnoterte og ikke-børsnoterte selskaper i formueskatten, dvs. at verdsettingen av dem ikke avviker systematisk i favør av ikke-børsnoterte selskaper slik det er i dagens system.

14. Komiteens tilråding

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og rår Stortinget til å gjøre følgende

vedtak:

A.

V e d t a k t i l l o v

om endring i lov 17. juli 1925 nr. 2 om avgift av kull, jordoljer og andre mineraler og bergarter som utføres fra Svalbard

I

I lov 17. juli 1925 nr. 2 om avgift av kull, jordoljer og andre mineraler og bergarter som utføres fra Svalbard gjøres følgende endring:

§ 6 første ledd skal lyde:

Avgiften innbetales til *skattekontoret* innen 6 uker fra den dag, da beregningen blev sendt den avgiftspliktige eller hans fullmektig eller utlagt på skattekontoret.

II

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

B.

V e d t a k t i l l o v

om endring i vegtrafikkloven

I

I lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk gjøres følgende endring:

§ 38 annet ledd tredje punktum skal lyde:

Ved kommunal håndheving etter § 31 a annet ledd *kan kommunen* kreve inn gebyr etter de regler som gjelder for skatt, jf. skattebetalingsloven kapittel 13 og §§ 14-2 til 14-5.

II

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

C.

V e d t a k t i l l o v

om endringer i eideomsattelova

I

I lov 6. juni 1975 nr. 29 om eideomsatt til kommunane gjøres følgende endringer:

§ 24 skal lyde:

§ 24 Eideomsattskatten skal svarast *til den* kommunen der skatten er utskreven.

§ 25 annet ledd skal lyde:

Kommunen kan i særlege høve gjeva utsetjing.

§ 27 tredje punktum skal lyde:

Eigedomsskatten kan krevjast inn av *kommunen* etter reglane for innkrevjing av skatt.

II

I lov 6. juni 1975 nr. 29 om eigedomsskatt til kommunane gjøres følgende endringer:

§ 3 skal lyde:

Kommunestyret kan skrive ut eigedomsskatt på anten

- a) faste eigedomar i heile kommunen, eller
- b) faste eigedomar i klårt avgrensa område som heilt eller delvis er utbygde på byvis eller der slik utbygging er i gang, eller
- c) berre på *kraftanlegg*, vindkraftverk, kraftnett og anlegg omfatta av særskattereglane for petroleum, eller
- d) berre på nærings eigedom, *kraftanlegg*, vindkraftverk, kraftnett og anlegg omfatta av særskattereglane for petroleum, eller
- e) eigedom både under bokstav b og c, eller
- f) eigedom både under bokstav b og d, eller
- g) faste eigedomar i heile kommunen, unnateke nærings eigedom, *kraftanlegg*, vindkraftverk, kraftnett og anlegg omfatta av særskattereglane for petroleum.

Til kommunen vert rekna sjøområde ut til grunnlinjene.

§ 4 annet ledd skal lyde:

Til faste eigedomar vert rekna bygningar og tomt som høyrer til, huslause grunnstykke som hagar, lykjer, vassfall, laste-, opplags- eller arbeidstomter, brygger og liknande og likeeins nærings eigedom. Til nærings eigedom vert m.a. rekna fabrikkar, sagbruk, industrielle verk, steinbrot, losse- og lasteplassar og liknande arbeids- og driftstader samt kontorlokale, butikk, hotell og serveringsstad mv. Produksjonsutstyr og -installasjonar skal ikkje reknast med i eigedomsskattegrunnlaget for nærings eigedom. Til nærings eigedom vert ikkje rekna *kraftanlegg*, vindkraftverk, kraftnett og anlegg omfatta av særskattereglane for petroleum. For vindkraftverk, kraftnett og anlegg omfatta av særskattereglane for petroleum skal arbeidsmaskinar og tilhørsle og ting som kan setjast i klasse med slikt ikkje reknast med utan tingen er ein part av sjølve føretaket.

III

I lov 6. juni 1975 nr. 29 om eigedomsskatt til kommunane gjøres følgende endringer:

§ 13 nåværende tredje ledd blir nytt fjerde ledd.

§ 13 tredje ledd skal lyde:

Ved samanslåing av kommunar gjeld særskilde reglar for auke av skattesatsane mv. i ein overgangsperiode på inntil 3 år. Overgangsperioden skal nyttast til å samordne eigedomsskatten. For eigedom som nemnt i § 3 d og § 4 andre og tredje ledd, kan skatten ikkje vera større enn kr 2 av kvart kr 1 000 av takstverdet det første året det vert utskrive eigedomsskatt, og ikkje aukast med meir enn kr 2 for kvart kr 1 000 av takstverdet per år. For bustad og fritidsbustad gjeld reglane i første leden. Auken i skattesatsane må byrje frå første året av, og fordelast likt over heile overgangsperioden. Skattesatsane i den nye kommunen må vere samordna før kommunen kan auke satsen etter dei vanlege reglane i lova. Utskrivingsalternativ og eventuelt botnfrådrag må vere likt i heile kommunen frå det første året i overgangsperioden. Kommunen kan gjennomføre fullstendig taksering av alle eigedomar i den nye kommunen. Alternativt kan kommunen velje å avgrense takseringa til ikkje tidligare verdsette eigedomar. Kommunen kan også nytte overgangsperioden til å samordne takstane i kommunen. Overgangsperioden kan byrje det første året etter samanslåinga, og seinast det andre året. Kommunar som vel å utsette samordninga til det andre året, må vidareføre eigedomsskatten slik den var føre samanslåinga med unntak for lovbestemte endringar og reduksjonar i skattesatsane. Fristen for utskrivning av eigedomsskatt ved kommunesamanslåing er utløpet av juni det året kommunen byrjar overgangsperioden. Første året etter utløpet av overgangsperioden skal eigedomsskatten vere lik i heile kommunen.

IV

Endringene under I trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Endringene under II trer i kraft straks.

Endringene under III trer i kraft straks med virkning fra og med eiendomsskatteåret 2020.

D.

V e d t a k t i l l o v

om endring i fjellova

I

I lov 6. juni 1975 nr. 31 om utnytting av rettar og lunnende m.m. i statsallmenningane gjøres følgende endring:

§ 7 tredje punktum skal lyde:

Er det ikkje tilstrekkelege midlar i fjellkassa, vert godtgjersla utgreia av *kommunen*.

II

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

E.

V e d t a k t i l l o v

om endringer i petroleumsskatteloven

I

I lov 13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumforekomster mv. gjøres følgende endringer:

§ 3 b tredje punktum skal lyde:

Utgifter til erverv av driftsmidler som nevnt i foregående punktum kan kreves avskrevet med inntil 33 1/3 pst. pr. år fra og med det år utgiften er pådratt, når formålet i henhold til godkjent plan for utbygging og drift og særskilt tillatelse til anlegg og drift etter petroleumsløven er produksjon, rørledningstransport og behandling av gass som skal nedkjøles til flytende form i nytt storskala nedkjølingsanlegg som ligger i *Finnmark* eller i kommunene Kåfjord, Skjervøy, Nordreisa eller Kvænangen i Troms og *Finnmark* fylke.

§ 3 d tredje ledd bokstavene a til e blir nummer 1 til 5.

§ 3 e annet ledd bokstavene a og b blir nummer 1 og 2.

II

Loven trer i kraft 1. januar 2020.

F.

V e d t a k t i l l o v

om endring i rettsgebyrloven

I

I lov 17. desember 1982 nr. 86 om rettsgebyr gjøres følgende endring:

§ 14 tolvte ledd skal lyde:

For utleggstrekk besluttet av *skattekontor*, bidragsfogd, Statens innkrevingsentral eller annen særskilt namsmann betales ikke gebyr. Det samme gjelder når Statens innkrevingsentral gjennomfører tvangsdekning i enkle pengekrav etter tvangsfullbyrdelsesloven § 2-14 annet ledd.

II

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

G.

V e d t a k t i l l o v

om endring i kringkastingsloven

I

I lov 4. desember 1992 nr. 127 om kringkasting og audiovisuelle bestillingstjenester gjøres følgende endring:

§ 6-4 skal lyde:

§ 6-4 Finansiering m.v.

Virksomheten i Norsk rikskringkasting AS finansieres ved *statlige tilskudd*, salgsinntekter m.v. Virksomheten kan ikke finansieres ved reklame i NRKs allmennkanaler eller *tekstfjernsyn*.

II

Loven trer i kraft 1. januar 2020.

H.

V e d t a k t i l l o v

om endringer i folketrygdloven

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

§ 24-4 skal lyde:

§ 24-4 Kontroll av arbeidsgivere mv.

Skattekontoret skal føre kontroll med at arbeidsgivere og andre sender meldinger og beregner arbeidsgiveravgift i samsvar med reglene og de pålegg som er gitt. Arbeidsgiveren plikter på anmodning å gi fullstendige opplysninger om forhold som kontrollmyndighetene finner er av betydning for fastsettelsen av avgiften og avgiftsgrunnlaget etter skatteforvaltningsloven.

Skattekontoret eller den offentlige myndighet som har fullmakt fra *skattekontoret*, kan foreta bokettersyn hos dem som plikter å beregne og betale arbeidsgiveravgift og kan herunder kreve fremlagt arbeidsgiverens regnskap med bilag, kontrakter, korrespondanse eller andre dokumenter av betydning for kontrollen. Med dokumenter menes også elektronisk lagrede dokumenter. Pliktene gjelder også elektroniske programmer og programsystemer. Også Riksrevisjonen kan foreta slike ettersyn og kreve fremlagt dokumenter som nevnt.

Ved gjennomsyn av virksomhetens arkiver kan *skattekontoret* foreta kopiering til datalagringsmedium for senere gjennomgang hos arbeidsgiver eller *skattekontoret*. Departementet kan i forskrift fastsette begrensninger for hvilke metoder for kopiering *skattekontoret* kan benytte.

§ 25-1 tredje ledd skal lyde:

Trygdens organer, Skattedirektoratet, Statistisk sentralbyrå og *skattekontoret* har adgang til opplysninger fra registrene. *Kommunen har adgang til opplysninger fra registrene ved tvangsfullbyrdelse av kommunale krav etter reglene for skatt.*

II

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

I.

V e d t a k t i l l o v

om endringer i skatteloven

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 5-14 fjerde ledd bokstav a skal lyde:

- a) Fordel inntil 1 million kroner ved innløsning av rett til erverv av aksjer i arbeidsforhold i små oppstartsselskap skattlegges først ved realisasjon av de aksjene som ble ervervet ved innløsning av denne del av opsjonen.

II

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 6-41 nåværende tolvte ledd blir nytt trettende ledd.

§ 6-41 trettende ledd skal lyde:

(13) Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av denne paragraf, og herunder gi nærmere regler om hvilke poster som skal inngå som renteinntekter og rentekostnader og hvilke nærstående parter som skal omfattes av syvende ledd a. *Departementet kan i forskrift også bestemme hva som skal regnes som netto rentekostnader og nærstående part utenfor samme konsern etter niende ledd. Videre kan departementet gi forskrift om hvilke selskap som er i konsern, herunder norsk del av konsern, og hvilke poster som skal inngå ved beregningen av egenkapitalandel etter åttende ledd.*

§ 8-11 skal lyde:

§ 8-11 Krav til eiendeler i selskapet

(1) Aksjeselskapet eller allmennaksjeselskapet kan kun eie følgende eiendeler:

- a. skip i fart,
- b. skip som driver transport av personell eller forsyninger, taubåter, entreprenørskip eller andre hjelpefartøy i petroleumsvirksomhet,
- c. finansaktiva, unntatt
 1. aksjer i ikke-børsnoterte selskaper hvor inntekten ikke fastsettes etter § 8-15
 2. andeler i selskaper med deltakerfastsetting m.v. som nevnt i § 10-40 hvor inntekten ikke fastsettes etter § 8-15
 3. finansielle instrumenter som gir rett til kjøp og salg av slike aksjer eller andeler,
- d. aksjer eller andeler i poolsamarbeid, når poolsamarbeidet kun eier eiendeler som nevnt under c, og tilfredsstillende vilkårene i § 8-13. Som poolsamarbeid anses samarbeidsformer hvor to eller flere selskaper inngår avtale om felles drift av fartøy som nevnt i a,

b og i, og hvor samarbeidet utgjør et selskap etter selskapsloven, aksjeloven eller allmennaksjeloven,

- e. andel i selskap med deltakerfastsetting mv. som nevnt i § 10-40, som kun eier eiendeler som nevnt under a-f samt h og i, og hvor inntekten fastsettes etter § 8-15,
- f. aksjer i selskap som nevnt i § 10-60, som kun eier eiendeler som nevnt under a-f samt h og i, og hvor inntekten fastsettes etter § 8-15,
- g. aksjer i selskap som nevnt i § 8-10, som kun eier eiendeler som nevnt under a-f samt h og i, og aksjer i selskap som nevnt i denne bokstav,
- h. driftsmidler i virksomhet som nevnt i § 8-13 første ledd a og b, unntatt driftsmidler som nevnt i § 14-41 h og i og annen fast eiendom og
- i. fartøy som brukes i virksomhet knyttet til oppsetting, reparasjon, vedlikehold og demontering av vindmøller til havs.

(2) Eierandel i selskap som nevnt i første ledd e-g må være minst tre prosent gjennom hele inntektsåret. Vilkåret i første punktum gjelder bare aksjonærer og deltakere som er selskaper innenfor ordningen.

(3) Aksjeselskapet, allmennaksjeselskapet og selskap som nevnt i første ledd g, må eie fartøy som nevnt i første ledd a, b og i eller andel eller aksje i selskap som nevnt i første ledd e-g. Selskap som nevnt i første ledd e-f må eie fartøy som nevnt i første ledd a, b og i eller andel eller aksje i selskap som nevnt i første ledd e-f.

(4) Realiserer aksjeselskapet, allmennaksjeselskapet eller selskapet som nevnt i første ledd g eiendel slik at kravet i tredje ledd ikke er oppfylt, må nytt fartøy som nevnt i første ledd a, b og i, eller andel eller aksje i selskap som nevnt i første ledd e-g, anskaffes senest ett år etter realisasjonen. Alternativt kan selskapet innen samme frist inngå bindende kontrakt om bygging av nytt fartøy som nevnt i første ledd a, b og i. Oppfylles ikke kravet i første eller annet punktum, anses selskapet som trådt ut 1. januar i realisasjonsåret.

(5) Realiserer selskap som nevnt i første ledd e-f eiendel slik at kravet i tredje ledd ikke er oppfylt, må nytt fartøy som nevnt i første ledd a, b og i, eller andel eller aksje i selskap som nevnt i første ledd e-f, anskaffes senest ett år etter realisasjonen. Alternativt kan selskapet innen samme frist inngå bindende kontrakt om bygging av nytt fartøy som nevnt i første ledd a, b og i. Oppfylles ikke kravet i første eller annet punktum, anses selskapet som trådt ut 1. januar i realisasjonsåret.

(6) Etter anskaffelse som nevnt i fjerde ledd, må selskapet eie fartøy som nevnt i første ledd a, b og i eller andel eller aksje i selskap som nevnt i første ledd e-g i minst to år. Etter anskaffelse som nevnt i femte ledd, må selskapet eie fartøy som nevnt i første ledd a, b og i eller andel eller aksje i selskap som nevnt i første ledd e-f i minst to år. Kravet i første og annet punktum kommer ikke til anvendelse dersom realisasjonen i fjerde eller

femte ledd er en ufrivillig realisasjon, jf. § 14-70. Oppfylles ikke kravet i første eller annet punktum, anses selskapet som trådt ut 1. januar i realisasjonsåret etter fjerde eller femte ledd.

(7) Ufrivillig realisasjon etter § 14-70 skal ikke anses som brudd på vilkårene i sjettede ledd. Etter slik realisasjon løper en ny ettårsfrist etter fjerde og femte ledd.

(8) Selskap innenfor ordningen må opprettholde eller øke sin andel EØS-registrert tonnasje i forhold til andelen EØS-registrert tonnasje selskapet eide per 1. juli 2005. Dersom selskapet trer inn i ordningen etter 1. juli 2005, skal måletidspunktet settes til tidspunktet for inntrøden i ordningen. Med tonnasje forstås nettotonnasje slik denne til enhver tid er fastsatt i målebrev som er gyldige her i riket i henhold til forskrift 30. juni 2015 nr. 823 om måling av skip og flyttbare innretninger. Kravet om at selskapet må opprettholde eller øke andelen EØS-registrert tonnasje gjelder ikke så lenge selskapet har minst 60 prosent EØS-registrert tonnasje. Dersom selskap innenfor ordningen har bestemmende innflytelse over et annet selskap innenfor ordningen i henhold til regnskapsloven § 1-3, skal andelen EØS-registrert tonnasje beregnes samlet på morselskapets og datterselskapets hånd. Taubåter og fartøyer som fraktes utvunnet materiale fra mudringsvirksomhet må være EØS-registrert. Departementet kan gi nærmere regler om beregning av flaggandel ved fusjon og fisjon av selskaper.

(9) Kravet om at selskapet må opprettholde eller øke andelen EØS-registrert tonnasje gjelder ikke for inneværende år dersom den samlede andelen EØS-registrert tonnasje innenfor ordningen per 31. desember i det foregående året er økt eller opprettholdt sammenlignet med den samlede andelen EØS-registrert tonnasje innenfor ordningen per 31. desember året før. Departementet kan gi nærmere regler om selskapenes plikt til å innrapportere opplysninger til skattemyndighetene.

(10) Departementet kan gi nærmere regler om hvilke fartøyer som skal omfattes av første ledd a, b og i.

III

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 8-5 sjettede ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Forrige punktum gjelder ikke ved innfusjonering av datterselskaper i livsforsikrings- eller pensjonsforetak som forvaltes i investeringsvalg- eller kollektivporteføljen, i den grad eierandelene i datterselskapet er ført etter egenkapitalmetoden.

IV

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 4-12 syvende ledd skal lyde:

(7) Ved fastsetting av ikke-børsnotert selskaps skattemessige formuesverdi, medregnes eiendeler og gjeld til full verdi, uten prosentvis reduksjon etter bestemmelser i dette kapittel. *Næringseiendom verdsatt etter § 4-10 første ledd skal medregnes til 100 prosent av den dokumenterte omsetningsverdien.*

§ 4-13 skal lyde:

§ 4-13 *Særskilt verdsettelsestidspunkt for visse aksjer*

(1) *For aksjeselskap eller allmennaksjeselskap hvor aksjekapitalen i året før skattefastsettingsåret er forhøyet eller satt ned ved innbetaling fra eller utbetaling til aksjonærene, legges verdien 1. januar i skattefastsettingsåret til grunn ved skattefastsettingen. Det samme gjelder såfremt selskapet det forutgående år har ervervet egne aksjer uten nedskrivning av aksjekapitalen, eller aksjen i året før skattefastsettingsåret er strøket fra notering på børs eller notering på SMB-listen ved Oslo Børs. For øvrig gjelder § 4-12 annet ledd.*

(2) *For aksjer i ikke-børsnoterte selskap eid av formuesskattepliktig skattyter, skal verdsettelsestidspunktet være den 1. januar i skattefastsettingsåret dersom selskapet i løpet av inntektsåret:*

- a. *er stiftet,*
- b. *har vært det overtakende selskap i en forenklet fusjon etter aksjeloven § 13-24, eller*
- c. *har vært det overtakende selskap i en omvendt mor-datterfusjon etter aksjeloven eller allmennaksjeloven §§ 13-2 flg.*

§ 4-19 første ledd skal lyde:

(1) Når skattyter har eiendel som nevnt i:

- a. § 4-10 fjerde ledd og sekundærbolig i § 4-10 andre ledd,
 - b. § 4-12 første til tredje og femte til sjettede ledd,
 - c. § 4-17 annet ledd,
 - d. § 4-40 første punktum,
- skal skattyters fradrag for gjeld reduseres etter reglene i annet og tredje ledd.

§ 4-40 skal lyde:

§ 4-40 Fastsetting av formue for deltaker i selskap med deltakerfastsetting

For deltaker i selskap med deltakerfastsetting som omfattes av § 10-40, settes verdien av deltakerens selskapsandel ved formuesfastsettingen til en andel av selskapets nettoformue beregnet som om selskapet var skattyter. Ved fastsettelsen av selskapets nettoformue medregnes eiendeler og gjeld til full verdi, uten prosentvis reduksjon etter bestemmelser i dette kapittel. *Næringseiendom verdsatt etter § 4-10 første ledd skal medregnes til 100 prosent av den dokumenterte omsetningsverdien.* Verdien av deltakerens selskapsandel settes til 75 prosent av andelen av nettoformuen beregnet *etter denne paragraf.*

§ 5-15 første ledd ny bokstav q skal lyde:

- q. *arbeidsgivers dekning av følgende merkostnader for skattyter som av hensyn til arbeidet må bo utenfor hjemmet (pendlere):*
1. *Kostutgifter opp til satser fastsatt av departementet eller høyere kostutgifter dersom disse dokumenteres. Det gis ikke skattefritak for dekning av kost dersom det kan oppbevares og tilberedes mat i pendlerboligen.*
 2. *Dokumenterte utgifter til losji.*
 3. *Utgifter til besøksreiser til hjemmet etter tilsvarende regler som i skatteloven § 6-44. Øvre beløpsgrense gjelder ikke for arbeidsgivers dekning av faktisk dokumenterte utgifter til besøksreiser med rutegående fly til hjem innenfor EØS.*

§ 5-60 siste punktum skal lyde:

Forrige punktum omfatter ikke renter ved tilbakebetaling av skatt på formue i og inntekt av virksomhet etter petroleumsskatteloven § 5.

§ 6-40 femte ledd bokstav b og c skal lyde:

- b. *rentetillegg som omfattes av skattebetalingsloven § 11-5, og tilsvarende rente beregnet etter andre lands lovgivning, ved for lite innbetalt skatt. Fradrag gis likevel for renter ved for lite innbetalt skatt på formue i og inntekt av virksomhet etter petroleumsskatteloven § 5,*
- c. *renter som omfattes av skattebetalingsloven § 11-2, og tilsvarende rente beregnet etter andre lands lovgivning, ved for lite innbetalt skatt. Fradrag gis likevel for renter ved for lite innbetalt skatt på formue i og inntekt av virksomhet etter petroleumsskatteloven § 5.*

§ 6-41 femte ledd første punktum skal lyde:

Med selskap mv. i konsern menes i denne paragraf selskap mv. som regnskapsåret før inntektsåret er konsolidert linje for linje i utgående balanse i et konsernregnskap som er utarbeidet etter regnskapsregler nevnt i åttende ledd b. nr. 2, eller som regnskapsåret før inntektsåret kunne ha vært konsolidert linje for linje i utgående balanse i et konsernregnskap dersom International Financial Reporting Standards (IFRS) hadde vært anvendt.

§ 6-41 åttende ledd bokstav a nytt siste punktum skal lyde:

Selskap mv. som er overtakende selskap ved fusjon i inntektsåret, kan ikke kreve fradrag etter nr. 1.

§ 6-41 åttende ledd bokstav i oppheves.

Nåværende niende ledd blir tiende ledd.

§ 6-41 niende ledd skal lyde:

(9) *Uten hensyn til unntaksregelen i åttende ledd og terskelbeløpet i fjerde ledd annet punktum, gjelder bestemmelsen i tredje ledd fjerde punktum tilsvarende for selskap mv. i konsern som har netto rentekostnader på gjeld til nærstående part utenfor samme konsern. Avskjæring av rentefradraget etter foregående punktum foretas bare for et beløp inntil størrelsen på netto rentekostnader til slik nærstående part, og bare dersom netto rentekostnader overstiger 5 millioner kroner.*

Nåværende tiende og ellefte ledd blir ellefte og tolvte ledd.

§ 6-41 ellefte ledd skal lyde:

(11) *Denne paragraf gjelder ikke for finansforetak etter finansforetaksloven § 1-3 første ledd. Gjeld til finansforetak som midlertidig er nærstående til låntaker etter finansforetaksloven § 13-2 annet ledd, skal ikke regnes som gjeld til nærstående ved anvendelse av denne paragraf. Foregående punktum omfatter bare låneavtaler inngått før finansforetaket og låntaker ble nærstående.*

§ 10-13 første ledd nåværende annet, tredje og fjerde punktum blir tredje, fjerde og nytt femte punktum.

§ 10-13 første ledd annet punktum skal lyde:

Tilsvarende gjelder utbytte som tas ut fra aksjesparekonto av kontohaver som er hjemmehørende i utlandet.

Ny § 17-10 med deloverskrift skal lyde:

Begrensning av kildeskatt

§ 17-10 *Begrensning av kildeskatt på pensjon, uføretrygd og andre uføreytelser*

(1) *Kildeskatt på pensjon, uføretrygd og andre uføreytelser fastsatt for skattepliktige etter § 2-3 fjerde ledd, kan kreves nedsatt dersom skattyteren:*

- a. *er bosatt i annen EØS-stat,*
- b. *har opptjent rett til pensjon, uføretrygd eller andre uføreytelser i Norge ved fri bevegelighet for arbeidstakere innen EØS-området, og*
- c. *ikke får utnyttet retten til personlige fradrag i bostedsstaten.*

(2) *Kildeskatten skal settes ned til skatten på pensjon, uføretrygd og andre uføreytelser som ville blitt beregnet etter satsene som gjelder for skattepliktige etter § 2-1. Ved beregningen gis fradrag etter §§ 6-30 til 6-32 og § 15-4 første ledd. Fradragene beregnes etter forholdet mellom inntekt som er skattepliktig til Norge etter § 2-3 fjerde ledd og skattyterens samlede inntekt i Norge og i utlandet. Tilsvarende skal innslagspunktene for trinnskatten settes ned forholdsmessig. For pensjon gis også fradrag etter § 16-1.*

(3) *Skattyter må dokumentere at vilkårene etter første ledd er oppfylt.*

V

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 2-13 første ledd skal lyde:

(1) *Ektefeller som skattlegges under ett for begge formue, jf. § 2-10, skal ha skatt av formue fordelt etter størrelsen av den nettoformue hver ektefelle har.*

§ 2-33 første ledd nytt siste punktum skal lyde:

Underholdsbidrag som boet betaler skyldneren, fradras i boets inntekt, men skattlegges hos skyldneren.

§ 3-1 sjettede ledd fjerde punktum skal lyde:

Departementet kan i forskrift bestemme at personer som nevnt i første punktum, kan frasi seg nærmere angitte skattemessige lempninger som gjelder for bosatte i deler av Troms og Finnmark fylke.

§ 5-11 tredje ledd skal lyde:

(3) *Reglene for forskuddstrekk i utgiftsgodtgjørelser gis tilsvarende anvendelse ved skattefastsettingen, jf. skattebetalingsloven § 5-8 tredje ledd.*

§ 5-11 nytt fjerde ledd skal lyde:

(4) *Departementet kan gi forskrift til utfylling av første ledd.*

§ 5-13 nåværende annet ledd blir nytt tredje ledd.

§ 5-13 annet ledd skal lyde:

(2) *For privat bruk av arbeidsgivers bil som faller utenfor standardreglene, eller hvor listepreisen ikke står i forhold til fordelene ved den private bruken, gis reglene for forskuddstrekk tilsvarende anvendelse ved skattefastsettingen, jf. skattebetalingsloven § 5-8 annet ledd.*

§ 5-13 tredje ledd første punktum skal lyde:

Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av denne paragraf.

§ 5-42 første ledd bokstav a oppheves.

§ 5-42 nåværende første ledd bokstav b til e blir bokstav a til d.

§ 6-44 første ledd annet punktum skal lyde:

Fradrag er begrenset til den del av beløpet som overstiger 23 100 kroner, og gis ikke for beløp som overstiger 97 000 kroner i året.

§ 6-52 skal lyde:

Det gis fradrag for leie-, bruks- og forpaktningssavgift, og for føderåd.

§ 8-1 femte ledd første punktum skal lyde:

Ved fastsettelsen av årets positive alminnelige inntekt fra jord- og hagebruk, herunder biinntekt fra slik

virksomhet, gis produsenten et jordbruksfradrag på inntil 90 000 kroner per driftsenhet per år.

§ 8-1 femte ledd tredje punktum skal lyde:

For inntekt over 90 000 kroner gis i tillegg et fradrag på 38 prosent av inntekten opp til samlet fradrag på 190 400 kroner.

§ 8-1 syvende ledd første punktum skal lyde:

Ved fastsettelsen av årets positive næringsinntekt fra skiferproduksjon i Troms og Finnmark, med unntak av kommunene Balsfjord, Bardu, Dyrøy, Gratangen, Harstad, Ibestad, Kvæfjord, Lavangen, Målselv, Salangen, Senja, Sørreisa, Tjeldsund og Tromsø, gis produsenten et inntektsfradrag på inntil 54 200 kroner per år.

§ 8-1 åttende ledd skal lyde:

(8) Fradrag etter § 8-1 femte, sjettede eller syvende ledd kan til sammen ikke overskride 190 400 kroner.

§ 14-5 fjerde ledd bokstav h skal lyde:

h. For institusjoner nevnt under f som kan føre til fradrag tap på utlån og garantier som er ført til kostnad i årsregnskapet i samsvar med regnskapslovgivningens regler i g, som går over til anvendelse av IFRS 9 og der det oppstår en differanse i utgående tapsavsetninger beregnet etter IAS 39 eller utlånsforskriften, sammenlignet med de inngående tapsavsetningene beregnet etter IFRS 9, gjelder følgende:

1. Økte tapsavsetninger knyttet til tap på utlån og garantier som føres direkte mot egenkapitalen i forbindelse med implementering av IFRS 9, jf. regnskapsloven § 4-3 annet ledd og IAS 8, kan fradras i sin helhet i overgangsåret.
2. Reduserte tapsavsetninger knyttet til tap på utlån og garantier som føres direkte mot egenkapitalen i forbindelse med implementering av IFRS 9, jf. regnskapsloven § 4-3 annet ledd og IAS 8, skal inntektsføres i sin helhet i overgangsåret.
3. *Institusjoner som gikk over til IFRS 9 i regnskapsåret 2018, kan fradra økte tapsavsetninger og skal inntektsføre reduserte tapsavsetninger i inntektsåret 2019.*

§ 14-41 første ledd bokstav h nytt tredje punktum skal lyde:

Som anlegg regnes også frukt- og bærfelt.

§ 14-43 tredje ledd nytt femte, sjettede og syvende punktum skal lyde:

Forhøyet avskrivningssats gjelder også for frukt- og bærfelt. Fruktfelt kan avskrives med 10 prosent. Bærfelt kan avskrives med 20 prosent.

Overskriften til § 15-5 skal lyde:

§ 15-5 Særskilt fradrag i alminnelig inntekt i *Troms og Finnmark fylke*

§ 15-5 første ledd første punktum skal lyde:

Personlig skattyter som etter § 3-1 er skattemessig bosatt i *Troms og Finnmark fylke, med unntak av bosatte i kommunene Balsfjord, Bardu, Dyrøy, Gratangen, Harstad, Ibestad, Kvæfjord, Lavangen, Målselv, Salangen, Senja, Sørreisa, Tjeldsund og Tromsø, og som får fastsatt personfradrag etter § 15-4, skal ha et særskilt fradrag i alminnelig inntekt.*

§ 16-1 tredje ledd tredje punktum skal lyde:

Frdraget nedtrappes med 16,7 prosent av pensjonsinntekt mv. som overstiger beløpsgrensen i trinn 1, og med 6 prosent av pensjonsinntekt mv. som overstiger beløpsgrensen i trinn 2.

§ 16-40 første og annet ledd skal lyde:

(1) Skattyter som driver virksomhet, gis fradrag i skatt og trygdeavgifter for 19 prosent av kostnader til forsknings- og utviklingsprosjekt etter bestemmelsene i denne paragraf.

(2) *Det gis fradrag for skattyters kostnader til egenutført og innkjøpt forsknings- og utviklingsprosjekt, begrenset til 25 millioner kroner i inntektsåret. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd. Kostnadene må være fradragsberettiget etter kapittel 6.*

§ 16-40 nåværende syvende ledd blir nytt åttende ledd.

§ 16-40 syvende ledd skal lyde:

(7) *Det gis kun fradrag for kostnader ved kjøp av FoU-tjenester fra foretak innenfor EØS og land som Norge har skatteavtale eller informasjonsutvekslingsavtale med.*

VI

Endringen under I trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Endringene under II trer i kraft straks.

Endringen under III trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2018.

Endringene under IV trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2019.

Endringene under V trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2020.

J.

V e d t a k t i l l o v

om endring i brann- og eksplosjonsvernloven

I

I lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver gjøres følgende endring:

§ 28 fjerde ledd skal lyde:

Krav på avgift eller gebyr etter paragrafen her er tvangsgrunnlag for utlegg, og kan innkreves av *kommunen* etter reglene for innkreving av skatt.

II

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

K.

V e d t a k t i l l o v

om endring i bokføringsloven

I

I lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring gjøres følgende endring:

§ 2 annet ledd tredje punktum skal lyde:

Dette gjelder likevel ikke *tilbydere som leverer skattemelding for merverdiavgift som nevnt i skatteforvaltningsloven § 8-3 første ledd bokstav e, og som er bokføringspliktig utelukkende på grunnlag av plikten til å levere skattemelding etter bestemmelsen her.*

II

Loven trer i kraft 1. januar 2020.

L.

V e d t a k t i l l o v

om endringer i skattebetalingsloven

I

I lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav gjøres følgende endringer:

Kapittel 2 skal lyde:

Kapittel 2. Innkrevingsmyndigheter

§ 2-1 *Skatte- og avgiftskrav mv.*

(1) *Skattekontoret er innkrevingsmyndighet for krav som nevnt i denne loven eller forskrift gitt i medhold av loven. Departementet kan bestemme at Statens innkrevingsentral skal utøve myndighet som er lagt til skattekontoret i denne loven.*

(2) *Departementet kan i forskrift bestemme at Toll-etaten skal innkreve nærmere bestemte krav etter første ledd, likevel slik at kapittel 14 ikke gjelder for Tolletaten.*

§ 4-1 annet ledd skal lyde:

(2) Når arbeidstakere stilles til rådighet for andre, svarer både oppdragsgiver og oppdragstaker for at pliktene og ansvaret etter denne lov oppfylles. Pliktene og ansvaret påhviler også den som oppgir å være arbeidsgiver i saker etter utlendingsloven §§ 23 tredje ledd og 24

annet ledd. De ansvarlige kan avtale at en av dem skal utføre pliktene etter denne loven. Slik avtale fritar likevel bare for disse pliktene når og så langt dette bestemmes av *skattekontoret*.

§ 4-8 første ledd annet punktum skal lyde:

Kongen kan herunder fastsette særlige regler for enkelte grupper av skattytere og gi regler om at *det ikke foretas foreløpig fordeling av forskudd etter § 8-3 før avgjørelse om den endelige fordeling blir truffet*.

§ 5-5 sjette og syvende ledd skal lyde:

(6) Når det for en skattyter er *skrevet ut* skattekort til flere kommuner, skal *arbeidsgiveren* foreta forskuddstrekk etter skattekortet *for den kommunen som skattyteren mener han skal svare skatt til*.

(7) Den som er pliktig til å foreta forskuddstrekk etter bestemmelsene i dette kapitlet, men som godtgjør at det betales forskuddstrekk eller tilsvarende i utlandet av den enkelte skattyters inntekt, kan av *skattekontoret* bli fritatt for trekkplikten etter dette kapitlet dersom det stilles betryggende sikkerhet for trekkbeløpet.

§ 5-12 tredje ledd skal lyde:

(3) Betaling til skattetrekkkonto skal skje senest første virkedag etter lønnsutbetaling. Garanti eller oppfylt skattetrekkkonto som trer i stedet for innskudd, skal foreligge ved lønnsutbetaling. Uten *skattekontorets* samtykke, kan kontohaver ikke disponere over skattetrekkkonto på annen måte enn ved overføring til *skattekontoret* eller ved å overføre midlene til tilsvarende konto i annen bank. Eventuell renteavkastning på slik bankkonto tilfaller den som foretar trekket (kontohaver).

§ 5-13 første og annet ledd skal lyde:

(1) *Skattekontoret* skal føre kontroll med at arbeidsgivere og andre som etter denne loven har plikt til å foreta trekk, leverer opplysninger og foretar forskuddstrekk, skattetrekk og utleggstrekk i samsvar med reglene og de pålegg som er gitt. *Skattekontoret* eller den offentlige myndighet som har fullmakt fra *skattekontoret*, kan foreta bokettersyn hos den som plikter å foreta trekk, og kan herunder kreve fremlagt skattekort, trekkpålegg og andre dokumenter og regnskapsmateriale som har betydning for kontrollen. Med dokumenter menes også elektronisk lagrede dokumenter. Pliktene foran gjelder også elektroniske programmer og programsystemer. *Også Riksrevisjonen* kan foreta slike ettersyn og kreve fremlagt dokumenter som nevnt.

(2) Ved gjennomsyn av virksomhetens arkiver kan *skattekontoret* foreta kopiering til datalagringsmedium for senere gjennomgang hos *arbeidsgiver eller* skattekontor. Departementet kan i forskrift fastsette bestemmelser til utfylling og gjennomføring av kontrollen med arbeidsgivere og andre trekkpliktige, herunder begrens-

ninger for hvilke metoder for kopiering *skattekontoret* kan benytte.

§ 5-14 skal lyde:

§ 5-14 Kontrollopplysninger fra tredjemann

(1) Ved utførelsen av arbeidsgiverkontrollen etter § 5-13, plikter banker etter krav fra *skattekontoret*, å gi opplysninger om navngitt arbeidsgivers skattetrekkkonto, samt eventuell bankgaranti etter § 5-12. På samme vilkår har

- a) finansinstitusjoner (jf. finansforetaksloven § 1-3) og andre som driver utlånsvirksomhet eller låneformidling som næring,
- b) verdipapirforetak (jf. verdipapirhandelloven § 2-3 første ledd) og andre som har penger til forvaltning, og
- c) pensjonskasser

plikt til å gi opplysninger om innskudds- og gjeldskonti som navngitt person, bo, selskap eller innretning har eller disponerer i vedkommende institusjon. Ved innhenting av opplysninger etter første og annet punktum plikter de å gi opplysninger om underbilag og transaksjoner, herunder om hvem som er parter i transaksjonene.

(2) Enhver som utfører eller har utført arbeid eller oppdrag for arbeidsgiveren, plikter på samme vilkår som i første ledd første punktum å gi opplysninger om sitt tjenesteforhold eller oppdrag knyttet til arbeidsgiveren. Dersom arbeidsgiver skal utstyre en arbeidstaker med id-kort etter regler gitt i medhold av arbeidsmiljøloven § 4-1 syvende ledd, kan *skattekontoret* kreve at arbeidstakeren framviser id-kortet.

(3) Næringsdrivende plikter på samme vilkår som i første ledd første punktum å gi opplysninger om ethvert økonomisk mellomværende som vedkommende har eller har hatt med arbeidsgiveren, når opplysningene knytter seg til begge parter virksomhet. Det kan kreves opplysning om og spesifisert oppgave over varelevering og -kjøp, tjenester, vederlag og andre forhold som knytter seg til mellomværendet og oppgjøret for dette. Dette gjelder også omsetning som er skjedd gjennom mellommann.

(4) *Også den* som har fått fullmakt fra *skattekontoret* til å foreta bokettersyn etter § 5-13, kan kreve opplysninger etter første til tredje ledd.

§ 7-1 første ledd skal lyde:

(1) Når skattefastsettingen er gjennomført, skal forskuddstrekk, utskrevet forskuddsskatt og tilleggsforskudd innbetalt innen fristen i § 4-7 gå til fradrag i fastsatt skatt. Avregningen foretas av *skattekontoret*.

§ 7-3 annet ledd skal lyde:

(2) Skattyter som har fått utbetalt lønn eller annen godtgjørelse som det er foretatt forskuddstrekk i, men som ikke blir tatt opp til *skatting* for det inntektsåret

trekket gjelder, kan bare kreve det trukne beløpet tilbake i følgende tilfeller:

- a) når *skattemyndighetene* anser skattyter for ikke å være skattepliktig her i landet for vedkommende *inntektsår*
- b) når skatt ikke er fastsatt fordi inntekten ikke har nådd opp i skattepliktig størrelse.

§ 8-2 tredje ledd skal lyde:

(3) Forskuddstrekk som ikke tilbakebetales skattyter etter § 7-3 annet ledd, og forskuddstrekk for *ukjente lønnstakere*, skal *tilfalle staten* når det er gått tre år etter utløpet av det inntektsår trekket ble foretatt.

§ 8-4 oppheves.

§ 9-1 annet ledd skal lyde:

(2) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om betalingsordningen for skatte- og avgiftskrav, herunder om finansinstitusjoners plikt til å avvise betalingsoppdrag med manglende *opplysninger*, om adgang til å betale kontant til *innkrevingsmyndigheten* og om at *krav skal betales til andre enn innkrevingsmyndigheten for kravet*.

§ 10-20 annet ledd skal lyde:

(2) *Skattekontoret* kan fastsette forfallsterminene når inntekten fordeler seg på en særlig ujevn måte. Det samme gjelder når skattyter i henhold til skatteavtale skal betale forskuddsskatt av inntekt opptjent i utlandet, og inntekten er gjenstand for forskuddstrekk etter interne regler.

§ 14-3 skal lyde:

§ 14-3 Forretning for utleggspant

Skattekontoret kan holde forretning for utleggspant for krav som nevnt i denne loven eller forskrift gitt i medhold av loven.

§ 14-4 første ledd skal lyde:

(1) *Skattekontoret* kan nedlegge *utleggstrekk for krav* som nevnt i denne loven eller forskrift gitt i medhold av loven.

§ 14-5 første og annet ledd skal lyde:

(1) Utleggstrekk nedlagt av *skattekontoret* gjelder også for det organet som utbetaler dagpenger under arbeidsløshet etter folketrygdloven kapittel 4 og sykepenger etter folketrygdloven kapittel 8. Bestemmelsen i § 5-10 annet ledd gjelder tilsvarende for utleggstrekk.

(2) Ved utleggstrekk nedlagt av *skattekontoret* skal arbeidsgivere som har plikt til å ha skattetrekkkonto, følge de reglene som gjelder for oppgjør mv. for forskuddstrekk, jf. kapitlene 5 og 10.

§ 14-6 skal lyde:

§ 14-6 Begrensninger i utleggsadgangen for skatt og trygdeavgift

(1) Skattyter som har fått utskrevet eller fastsatt skatt og trygdeavgift av samme formue og inntekt for flere kommuner, kan unngå tvangsinnfordring ved å innbetale den høyeste utskrevne skatt og trygdeavgift etter hvert som den *forfaller*. Er deler av kravet betalt, kommer det betalte beløpet til fradrag.

(2) Første ledd fritar ikke forplikten til å betale naturressursskatt som ikke er medregnet ved fastsetting av den skatt som blir betalt. Skattyteren kan kreve at skattekontoret beregner størrelsen på det beløpet som skal betales.

(3) Personlige skattytere kan i tilfeller som nevnt i første ledd, kreve at skatteberegningen foretas på nytt. Den nye beregningen skal foretas som om formue og inntekt bare blir skattlagt i én kommune, og formue og inntekt fastsettes til det høyeste *beløp*.

(4) Første til tredje ledd gjelder også for den som er ansvarlig etter kapittel 16.

§ 16-20 tredje ledd oppheves.

Nåværende fjerde ledd blir tredje ledd.

§ 17-2 første ledd skal lyde:

(1) Rettslig prøving av andre avgjørelser etter skattebetalingsloven rettes mot staten som saksøkt. *Søksmål* skal anlegges etter vernetingsreglene i *tvisteloven*. Statens partsstilling utøves av innkrevingsmyndigheten for kravet. Bestemmelsene i § 17-1 tredje og sjette ledd gjelder tilsvarende.

II

I lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav gjøres følgende endringer:

§ 5-4a første ledd nåværende annet punktum blir nytt tredje punktum.

§ 5-4a første ledd annet punktum skal lyde:

Det samme gjelder for tilbyder av aksjesparekonto ved uttak fra aksjesparekonto som er skattepliktig etter skatteloven § 10-13.

III

I lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav gjøres følgende endring:

§ 8-2 annet ledd skal lyde:

(2) Inntektsfradrag etter skatteloven § 15-5 om særskilt fradrag i alminnelig inntekt i *Troms og Finnmark* skal bare belastes staten.

IV

Endringene under I trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Endringene under II trer i kraft straks med virkning fra og med 1. januar 2019.

Endringen under III trer i kraft 1. januar 2020.

M.

V e d t a k t i l l o v

om endringer i merverdiavgiftsloven

I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift gjøres følgende endringer:

§ 1-3 annet ledd ny bokstav f skal lyde:
f) vare med lav verdi.

§ 2-1 tredje ledd skal lyde:

(3) *Tilbydere som leverer varer omfattet av § 3-1 annet ledd og tjenester omfattet av § 3-30 fjerde og femte ledd, skal registreres. Når leveransene skjer ved bruk av formidler, anses formidleren som tilbyder. Beløpsgrensen i første ledd gjelder.*

§ 2-1 åttende ledd nytt tredje punktum skal lyde:
Departementet kan videre gi forskrift om hvem som skal anses som tilbyder etter tredje ledd.

§ 3-1 nåværende annet til fjerde ledd blir tredje til nytt femte ledd.

§ 3-1 annet ledd skal lyde:

(2) *Det skal også beregnes merverdiavgift ved levering av varer med lav verdi som innføres til andre mottakere enn næringsdrivende og offentlig virksomhet i merverdiavgiftsområdet. Dette gjelder likevel ikke næringsmidler, varer som krever særskilt tillatelse for innførsel eller varer som ilegges særavgifter.*

§ 3-1 nytt sjettede ledd skal lyde:

(6) *Departementet kan gi forskrift om vilkår for at mottakeren av vare med lav verdi omfattet av annet ledd ikke er å anse som næringsdrivende eller offentlig virksomhet.*

§ 7-2 første ledd skal lyde:

(1) *Det skal ikke beregnes merverdiavgift ved innførsel av varer som nevnt i tolloven § 5-1, § 5-2 første ledd bokstav b og c, § 5-3, § 5-4 første ledd bokstav a, c, d, f og g, § 5-5, § 5-6 og § 5-7 første ledd bokstav e. Det samme gjelder ved innførsel av varer med lav verdi der tilbyder beregner og betaler merverdiavgift etter forenklet registrerings- og rapporteringsordning, jf. § 14-4 første ledd. Det skal heller ikke beregnes merverdiavgift ved*

gjeninnførsel av varer som nevnt i tolloven § 5-4 første ledd bokstav e dersom den som utfører og innfører varen er samme person. Vilkåret om at den som innfører og utfører varen må være samme person, gjelder likevel ikke dersom varen tidligere er endelig belastet merverdiavgift.

§ 11-2 skal lyde:

§ 11-2 *Varer med lav verdi*

(1) *Ved kjøp av varer som er omfattet av § 3-1 annet ledd, skal tilbyder som nevnt i § 2-1 tredje ledd beregne og betale merverdiavgift.*

(2) *Departementet kan gi forskrift om tilbyders ansvar etter denne bestemmelsen.*

I kapittel 14 skal deloverskrift II lyde:

II Forenklet registrerings- og rapporteringsordning for tilbydere av varer med lav verdi og elektroniske tjenester (forenklet registreringsordning)

§ 14-4 første og annet ledd skal lyde:

(1) *Avgiftssubjekt som ikke har forretningssted eller hjemsted i merverdiavgiftsområdet, kan velge forenklet registreringsordning dersom vedkommende bare skal beregne og betale merverdiavgift på*

a) *varer omfattet av § 3-1 annet ledd*

b) *tjenester omfattet av § 3-30 fjerde og femte ledd.*

(2) *Forenklet registrering tillates uten at beløpsgrensen i § 2-1 første ledd er oversteget.*

II

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift gjøres følgende endringer:

§ 5-7 skal lyde:

§ 5-7 *Allmennkringkasting*

Det skal beregnes merverdiavgift med redusert sats på statlige tilskudd for å finansiere allmennkringkastingstjenester, jf. kringkastingloven § 6-4. Det samme gjelder ved uttak av slike tjenester.

§ 6-6 første ledd skal lyde:

(1) *Omsetning av elektrisk kraft og energi levert fra alternative energikilder til husholdningsbruk i fylkene Troms og Finnmark og Nordland, er fritatt for merverdiavgift.*

III

Endringene under I trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Endringene under II trer i kraft 1. januar 2020.

N.

V e d t a k t i l l o v

om endring i vass- og avløpsanleggslova

I

I lov 16. mars 2012 nr. 12 om kommunale vass- og avløpsanlegg gjøres følgende endring:

§ 6 tredje punktum skal lyde:

Gebyra kan krevjast inn av *kommunen* etter reglane for innkrevjing av skatt.

II

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

O.

V e d t a k t i l l o v

om endring i a-opplysningsloven

I

I lov 22. juni 2012 nr. 43 om arbeidsgivers innrapportering av ansettelses- og inntektsforhold m.m. gjøres følgende endring:

§ 8 annet ledd første punktum skal lyde:

Skattedirektoratet og *skattekontoret* skal ha tilgang til opplysningene i registeret i forbindelse med fastsettning av skatt og trygdeavgift etter skattelovgivningen og arbeidsgivers beregning og oppgjør av skattetrekk, arbeidsgiveravgift og finansskatt på lønn etter skattebetalingsloven og folketrygdloven.

II

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

P.

V e d t a k t i l l o v

om endringer i skatteforvaltningsloven

I

I lov 27. mai 2016 nr. 14 om skatteforvaltning gjøres følgende endring:

§ 8-15 første ledd skal lyde:

(1) Departementet kan gi forskrift om skatleggingsperioder, *hvordan opplysninger skal gis*, signatur, leveringsfrist og leveringssted, bekreftelse av opplysninger fra revisor, samt om fritak fra å levere melding etter dette kapitlet.

II

I lov 27. mai 2016 nr. 14 om skatteforvaltning gjøres følgende endringer:

§ 8-8 tredje ledd annet punktum skal lyde:

Det samme gjelder *tilbyder av aksjesparekonto* og innlåner som etter avtale om verdipapirlån, jf. skatteloven § 9-11, utbetaler utbyttekompensasjon som nevnt i skatteloven § 10-11 tredje ledd, til kontraktsmotpart hjemmehørende i utlandet.

§ 9-1 tredje ledd skal lyde:

(3) Trekkpliktige fastsetter grunnlaget for skatt av inntekt etter skatteloven kapittel 19 (kildeskatteordning), artistskatt, skatt av utbytte og *uttak fra aksjesparekonto* som er skattepliktig etter skatteloven § 10-13, og skatt som skal beregnes etter Svalbardskatteloven § 3-1, ved levering av melding om trekk som nevnt i § 8-8.

§ 9-5 første ledd nåværende annet punktum blir nytt tredje punktum.

§ 9-5 første ledd annet punktum skal lyde:

Det samme gjelder for tilbyder av aksjesparekonto.

III

Endringen under I trer i kraft straks.

Endringene under II trer i kraft straks med virkning fra og med 1. januar 2019.

Q.

V e d t a k t i l l o v

om endring i lov 20. desember 2018 nr. 102 om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven)

I

I lov 20. desember 2018 nr. 102 om endring i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

I overgangsreglene under VI til III tredje ledd skal annet punktum lyde:

Endringen av skattemessige verdier *fra 2017 til 2018* er skattepliktig eller fradragsberettiget for inntektsåret 2018.

II

Loven trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2018.

Oslo, i finanskomiteen, den 5. desember 2019

Henrik Asheim

leder

Vetle Wang Soleim

ordfører

DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT

Finansministeren

Stortingets presidentskap
Ekspedisjonskontoret
0026 OSLO

Deres ref

Vår ref
19/326

Dato
31.10.2019

Korrigerings av feil/unøyaktigheter i Prop. 1 LS (2019–2020) Skatter, avgifter og toll 2020

Prop. 1 LS (2019–2020) inneholder dessverre noen feil/unøyaktigheter som det bes tatt hensyn til i arbeidet med finanskomiteens innstilling.

Side 50, figur 2.11, aksetitler:

Aksetitlene har falt ut. Høyre akse skal ha benevnelsen “Oljepris, 2020-kroner per fat”. Venstre akse skal ha benevnelsen “Mrd. 2020-kroner” og gjelder for søylene i figurene.

Side 110, venstre spalte, første hele avsnitt, første setning skal lyde (endret ord kursivert):

For øvrig er departementet oppmerksom på at selskap mv. i konsern kan omgå EBITDA-regelen mellom nærstående ved å flytte gjeld til nærstående långiver utenfor konsernet, til et selskap som ligger mellom *debitorselskapet* og den nærstående långiveren.

Side 199, Figur 14.1 “Bemanning og lokalisering av skatteoppkrevningen i Skatteetaten”:

To lokasjoner har fått feil antall årsverk i kartet. Leikanger og Bø skal begge ha 5 årsverk, jf. tabell 14.1 på side 200, som har de korrekte tallene.

Side 212, punkt 16.5, underpunkt “Skatteloven §§ 3-1, 8-1 og 15-5” og side 254, forslag til lov om endringer i skatteloven, romertall V (endringer uthevet med grått):

Første setning på side 212, punkt 16.5, underpunkt “Skatteloven §§ 3-1, 8-1 og 15-5” lyder: “Skatteloven § 3-1 syvende ledd siste punktum ...” Den skal lyde: “Skatteloven § 3-1 **sjet**te ledd siste punktum ...”

I samme underpunkt, annet avsnitt, lyder annen setning slik: “Det vises til forslag til endringer i skatteloven § 3-1 syvende ledd siste punktum, ...” Den skal lyde: “Det vises til forslag til endringer i skatteloven § 3-1 **sjet**te ledd siste punktum, ...”

På side 254, forslag til lov om endringer i skatteloven, romertall V står følgende:

“§ 3-1 syvende ledd siste punktum skal lyde:

Departementet kan i forskrift bestemme at personer som nevnt i første punktum, kan frasi seg nærmere angitte skattemessige lempninger som gjelder for *bosatte i deler av Finnmark og Troms fylke.*”

Det skal stå (endringer uthevet med grått):

“§ 3-1 sjette ledd siste punktum skal lyde:

Departementet kan i forskrift bestemme at personer som nevnt i første punktum, kan frasi seg nærmere angitte skattemessige lempninger som gjelder for bosatte i deler av Troms og Finnmark fylke.”

Side 247, romertall III, Forslag til eidegdomsskattelova § 13 tredje ledd (endringer uthevet med grått):

Sjette punktum har ved en inkurie falt ut. Det vises i denne sammenheng til proposisjonen pkt. 6.2.5, side 94.

Det skal stå:

“§ 13 tredje ledd skal lyde:

Ved samanslåing av kommunar gjeld særskilde reglar for auke av skattesatsane mv. i ein overgangsperiode på inntil 3 år. Overgangsperioden skal nyttast til å samordne eidegdomsskatten. For eidegdom som nemnt i § 3 d og § 4 andre og tredje ledd, kan skatten ikkje vera større enn kr 2 av kvart kr 1 000 av takstverdet det første året det vert utskrive eidegdomsskatt, og ikkje aukast med meir enn kr 2 for kvart kr 1 000 av takstverdet per år. For bustad og fritidsbustad gjeld reglane i første leden. Auken i skattesatsane må byrje frå første året av, og fordelast likt over heile overgangsperioden. Skattesatsane i den nye kommunen må vere samordna før kommunen kan auke satsen etter dei vanlege reglane i lova.

Utskrivingsalternativ og eventuelt botnfrådrag må vere likt i heile kommunen frå det første året i overgangsperioden. Kommunen kan gjennomføre fullstendig taksering av alle eidegdomar i den nye kommunen. Alternativt kan kommunen velje å avgrense takseringa til ikkje tidligeare verdsette eidegdomar. Kommunen kan også nytte overgangsperioden til å samordne takstane i kommunen. Overgangsperioden kan byrje det første året etter samanslåinga, og seinast det andre året. Kommunar som vel å utsette samordninga til det andre året, må vidareføre eidegdomsskatten slik den var føre samanslåinga med unntak for lovbestemte endringar og reduksjonar i skattesatsane. Fristen for utskrivning av eidegdomsskatt ved kommunesamanslåing er utløpet av juni det året kommunen byrjar overgangsperioden. Første året etter utløpet av overgangsperioden, skal eidegdomsskatten vere lik i heile kommunen.”

Side 251, forslag til lov om endringer i skatteloven, romertall II, § 8-11 første ledd bokstav h (endringer uthevet med grått):

Forslaget til bokstav h skal lyde:

“h. driftsmidler i virksomhet som nevnt i § 8-13 første ledd a og b, unntatt driftsmidler som nevnt i § 14-41 h og i og annen fast eiendom og”

Side 266, forslag til stortingsvedtak om skatt av inntekt og formue mv. for inntektsåret 2020, andre kolonne, femte linje under § 5-1 (endringer kursivert):

Linjen skal lyde:

“– 90 øre per dag per 100 nettotonn for de første 1 000 nettotonn, deretter”

Med hilsen

Siv Jensen

